

Promemoria

Genomförande av ändringar i direktivet om förnybar energi – ILUC

Promemorians huvudsakliga innehåll

Promemorian innehåller förslag till ändringar i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen. Ändringarna innebär anpassningar till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (ILUC-direktivet) när det gäller definitionerna av avfall och restprodukter men även i fråga om kraven på minskning av växthusgasutsläpp för biodrivmedel och flytande biobränslen.

I promemorian föreslås också att Statens energimyndighet ska kunna återkalla ett hållbarhetsbesked om rapporteringsskyldigheten enligt lagen har upphört. De rapporteringsskyldiga föreslås få utökad uppgiftsskyldighet och regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer föreslås få ett bemyndigande att meddela föreskrifter om skyldigheten att lämna uppgifter. Förslaget innehåller även en sekretessbrytande bestämmelse för uppgiftslämning mellan myndigheter.

Innehållsförteckning

1	Förslag till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhets- kriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen	3
2	Ärendet och dess beredning	10
3	Krav på hållbara biodrivmedel och flytande biobränslen	10
3.1	Mål för förnybar energi	10
3.2	Förnybartdirektivets krav	11
3.3	Det svenska hållbarhetssystemet i korthet.....	12
4	Genomförande av ILUC-direktivet.....	12
5	Ändringar av bränslekvalitetsdirektivet	16
6	Energimyndighetens utredning	17
7	Definitioner av avfall och restprodukt	18
8	Krav på minskade utsläpp av växthusgaser	21
9	Fler uppgifter ska rapporteras till tillsynsmyndigheten.....	22
10	En ny återkallelsegrund och ändring i bestämmelsen om uppgiftsskyldighet mellan myndigheter.....	23
11	Ikraftträdande.....	24
12	Konsekvenser.....	24
13	Författningskommentar.....	26
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 – ILUC-direktivet.....	30
Bilaga 2	Sammanfattning av Energimyndighetens rapport Systemet för hållbarhetskriterier i Sverige – En utvärdering av regelverkets praktiska tillämpning (ER 2015:21).....	59

1 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen

dels att 1 kap. 2 och 3 §§, 2 kap. 1 § och 3 kap. 1 d, 1 e och 3 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fem nya paragrafer, 1 kap. 2 a–2 c och 3 a §§ och 2 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

I denna lag betyder

biomassa: den biologiskt nedbrytbara delen av produkter, avfall och restprodukter av biologiskt ursprung från jordbruk, skogsbruk och därmed förknippad industri inklusive fiske och vattenbruk, liksom den biologiskt nedbrytbara delen av industriavfall och kommunalt avfall,

biodrivmedel: vätskeformiga eller gasformiga bränslen som framställs av biomassa och som används för transportändamål,

livsmedelsbaserade biodrivmedel: biodrivmedel som framställs från spannmål eller andra stärkelserika grödor eller från socker- eller oljegrödor,

flytande biobränslen: vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än transportändamål, som framställs av biomassa,

avfall: ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med, *och*

restprodukter: material som kvarstår efter en slutförd process,

livsmedelsbaserade biodrivmedel: biodrivmedel som framställs från spannmål eller andra stärkelserika grödor eller från socker- eller oljegrödor, *och*

flytande biobränslen: vätskeformiga bränslen för andra energiändamål än transportändamål, som framställs av biomassa.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.

² Senaste lydelse 2015:838.

vars huvudsyfte inte är att producera detta material och där processen inte avsiktligt ändrats för att producera materialet.

Produktionskedja betyder i denna lag den produktionsprocess som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till och med användningen av biodrivmedlet eller det flytande biobränslet. Om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet framställs av avfall eller av andra restprodukter än sådana från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk, avses bara den del av produktionsprocessen som börjar med omhändertagandet av avfallet eller restprodukterna.

2 a §

Avfall betyder i denna lag ett ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med. Ämnen som avsiktligt har manipulerats eller kontaminerats för att anses som avfall ska inte anses vara avfall vid tillämpningen av denna lag.

2 b §

Restprodukt betyder i denna lag ett ämne som inte är den eller de slutprodukter som en produktionsprocess direkt ska producera eller huvudsyftet med processen och där produktionsprocessen inte avsiktligt ändrats för att producera ämnet.

2 c §

Produktionskedja betyder i denna lag den produktionsprocess som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel

för odlingen, och som pågår fram till och med användningen av biodrivmedlet eller det flytande biobränslet. Om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet framställs av avfall eller restprodukter, avses bara den del av produktionsprocessen som börjar med omhändertagandet av avfallet eller restprodukterna.

3 §

Endast energi från biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna i 2 kap. 1–5 §§ får *beaktas* för uppfyllande av kravet på andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen enligt artikel 3 punkterna 1, 2 och 4 i *direktiv 2009/28/EG*.

Biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts av avfall *samt av andra* restprodukter än sådana från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk får *beaktas* även om kriterierna i 2 kap. 2–5 §§ inte är uppfyllda.

Endast energi från biodrivmedel och flytande biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna i 2 kap. 1–5 §§ får *användas* för uppfyllande av kravet på andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen enligt artikel 3 punkterna 1, 2 och 4 i *Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor.*

Biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts av avfall *eller* restprodukter får *användas* för att uppfylla det krav som avses i första stycket även om kriterierna i 2 kap. 2–5 §§ inte är uppfyllda. *Om en restprodukt kommer från jordbruk, vattenbruk, fiske eller skogsbruk och har uppkommit direkt i en sådan verksamhet och inte i en därmed förknippad industri eller vid bearbetning gäller dock kriterierna i 2 kap. 2–5 §§.*

Biodrivmedel och flytande bibränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna anses i denna lag som hållbara.

3 a §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vad som krävs för att ett ämne ska anses vara en restprodukt.

2 kap.

1 §³

För att biodrivmedel eller flytande biobränslen ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser *med minst 35 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts. Den minskning som ska ske avser de utsläpp som uppstår under produktionskedjan.*

För att biodrivmedel eller flytande biobränslen ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen medföra en minskning av utsläppen av *de* växthusgaser som uppstår under produktionskedjan, jämfört med de utsläpp som användning av fossila bränslen hade gett, med

1. minst 50 procent, om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet har producerats i en anläggning som tagits i drift senast den 5 oktober 2015, och

2. minst 60 procent om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet har producerats i en anläggning som tagits i drift efter den 5 oktober 2015.

För att biodrivmedel och flytande biobränslen ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen från och med den 1 januari 2017 medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 50 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

För att biodrivmedel och flytande biobränslen som har producerats i anläggningar som togs i drift den 1 januari 2017 eller senare

³ Senaste lydelse 2011:1065.

ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen från och med den 1 januari 2018 medföra en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 60 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om hur minskningen av utsläppen av växthusgaser ska beräknas.

1 a §

En anläggning anses vara tagen i drift enligt 1 § så snart det förekommer fysisk produktion av biodrivmedel eller flytande biobränslen.

1 d §⁴

Ett hållbarhetsbesked ska återkallas helt eller delvis av tillsynsmyndigheten om

a) den rapporteringsskyldige eller någon som ingår i den rapporteringsskyldiges produktionskedja bryter mot åtagandena i kontrollsystemet på ett sådant sätt att det med fog kan antas att de biodrivmedel och flytande biobränslen som rapporteras inte kan anses vara hållbara,

b) den rapporteringsskyldige eller någon som ingår i den rapporteringsskyldiges produktionskedja bryter mot åtagandena i kontrollsystemet på ett sådant sätt att hållbarheten hos de biodrivmedel och flytande biobränslen som den rapporteringsskyldige rapporterar inte kan bedömas på ett tillfredsställande sätt, eller

c) det är uppenbart att de biodrivmedel och flytande biobränslen som rapporteras inte kan anses som hållbara trots att åtagandena i kontrollsystemet iaktas.

1. den rapporteringsskyldige eller någon som ingår i den rapporteringsskyldiges produktionskedja bryter mot åtagandena i kontrollsystemet på ett sådant sätt att det med fog kan antas att de biodrivmedel och flytande biobränslen som rapporteras inte kan anses vara hållbara,

2. den rapporteringsskyldige eller någon som ingår i den rapporteringsskyldiges produktionskedja bryter mot åtagandena i kontrollsystemet på ett sådant sätt att hållbarheten hos de biodrivmedel och flytande biobränslen som den rapporteringsskyldige rapporterar inte kan bedömas på ett tillfredsställande sätt, eller

3. det är uppenbart att de biodrivmedel och flytande biobränslen som rapporteras inte kan anses som hållbara trots att åtagandena i kontrollsystemet iaktas.

⁴ Senaste lydelse 2011:1065.

Ett hållbarhetsbesked får även återkallas om rapporteringsskyldigheten har upphört.

Återkallelse får inte ske vid ringa felaktigheter.

Återkallelse enligt första stycket får inte ske vid ringa felaktigheter.

Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart.

1 e §⁵

Den som är rapporteringsskyldig ska till tillsynsmyndigheten rapportera den mängd

a) hållbart biodrivmedel och hållbart flytande biobränsle, som utgör eller ingår i bränsle för vilket den rapporteringsskyldiges skattskyldighet har inträtt enligt 5 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi, och

b) hållbart flytande biobränsle som avses i 1 § första stycket b och som den rapporteringsskyldige har använt.

Den som är rapporteringsskyldig ska lämna uppgifter till tillsynsmyndigheten

1. om den mängd hållbart biodrivmedel och hållbart flytande biobränsle, som utgör eller ingår i bränsle för vilket den rapporteringsskyldiges skattskyldighet har inträtt enligt 5 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi,

2. om den mängd hållbart flytande biobränsle som avses i 1 § första stycket b och som den rapporteringsskyldige har använt,

3. för bedömningen av hållbarhetskriterier enligt denna lag, och

4. för Sveriges rapportering enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513.

Om en rapporteringsskyldig har vidtagit sådana åtgärder som nämns i artikel 18.3 andra stycket i direktiv 2009/28/EG ska dessa åtgärder rapporteras till tillsynsmyndigheten.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om rapporteringsskyldigheten enligt första och andra styckena.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldigheten att lämna uppgifter.

3 §

Regeringen meddelar föreskrifter om att myndigheter som utövar tillsyn över efterlevnaden av lagar

Myndigheter som utövar tillsyn över att lagar följs där uppfyllda hållbarhetskriterier utgör ett vill-

⁵ Senaste lydelse 2011:1065.

där uppfyllda hållbarhetskriterier utgör ett villkor för att komma i fråga för *vissa rättigheter* ska, på begäran från tillsynsmyndigheten enligt denna lag, överlämna uppgifter som kan bidra till att identifiera rapporteringsskyldiga enligt *denna lag*.

kor för att komma i fråga för *en rättighet* ska, på begäran från tillsynsmyndigheten enligt denna lag, överlämna uppgifter som kan bidra till att identifiera rapporteringsskyldiga enligt 1 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

2 Ärendet och dess beredning

Den 9 september 2015 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (ILUC-direktivet). Medlemsstaterna ska införa de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast den 10 september 2017. ILUC-direktivet finns i *bilaga 1*.

Genom regleringsbrevet för 2015 fick Statens energimyndighet (Energimyndigheten) i uppdrag att utreda hur systemet med hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen fungerar i praktiken och föreslå förbättringar utifrån de erfarenheter som vunnits sedan regelverket trädde i kraft. Särskild vikt skulle läggas vid tillsynsmyndighetens roll, sanktionsmöjligheter, samordningen med andra regelverk, miljöeffekter samt kostnaden och regelbördan för rapporteringsskyldiga. Vid genomförandet av uppdraget skulle Energimyndigheten föra en dialog med Skatteverket, Statens jordbruksverk, Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket. Myndigheten redovisade uppdraget den 22 december 2015 genom rapporten Systemet för hållbarhetskriterier i Sverige – En utvärdering av regelverkets praktiska tillämpning (ER 2015:21). En sammanfattning av rapporten finns i *bilaga 2*.

I denna promemoria redovisas förslag om hur ILUC-direktivet ska genomföras i Sverige i de delar som avser ändringar av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och hur förslagen i Energimyndighetens rapport ska tas om hand.

3 Krav på hållbara biodrivmedel och flytande biobränslen

3.1 Mål för förnybar energi

I artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (förnybartdirektivet) anges att det ska finnas bindande nationella mål för medlemsstaterna för att andelen förnybar energi ska öka. Det första målet reglerar den andel energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen som medlemsstaten ska ha 2020. Målet är olika satt för medlemsstaterna och är 49 procent för Sverige. Enligt förnybartdirektivet ska varje medlemsstat även se till att andelen energi från förnybara energikällor när det gäller alla former av transporter är minst 10 procent av den slutliga energianvändningen i transporter i med-

lemsstaten år 2020. Enligt artikel 22 i förnybartdirektivet ska medlemsstaterna vartannat år lämna in en rapport till kommissionen om hur främjandet och användningen av energi från förnybara energikällor utvecklas. Den sjätte och sista rapporten ska lämnas in senast den 31 december 2021.

3.2 Förnybartdirektivets krav

Av artikel 17 förnybartdirektivet framgår att biodrivmedel och flytande biobränslen måste uppfylla vissa hållbarhetskriterier för att kunna räknas med i den nationella måluppfyllelsen, användas vid uppfyllandet av kvoter för energi från förnybara energikällor eller ges finansiellt stöd. Elcertifikatssystemet är exempel på ett sådant system för kvoter för energi som avses i artikeln. Nedsättning av energi- och koldioxidskatten för biodrivmedel är exempel på sådant finansiellt stöd som åsyftas. Även förmånsbehandling vad gäller skyldigheterna att överlämna utsläppsrätter inom EU:s system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG utgör ett finansiellt stöd i den mening som avses i artikeln. Detta framgår av andra punkten i ingressen till kommissionens förordning (EU) nr 601/2012 av den 21 juni 2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG. Flytande biobränslen beläggs med utsläppsfaktor noll i utsläppshandelssystemet om de uppfyller hållbarhetskriterierna. I annat fall ska de anses vara fossila.

Direktivets hållbarhetskriterier kan översiktligt delas upp i två delar – krav på minsta växthusgasminskning och markkriterier.

När det gäller växthusgasminskningen så anses biodrivmedel eller flytande biobränslen som hållbara endast om användningen av dessa bränslen medför en minskning av utsläppen av växthusgaser med minst 50 procent i förhållande till utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts. Minskningen avser de utsläpp som uppstår under produktionskedjan. Produktionskedjan omfattar den produktionsprocess som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till och med användningen av biodrivmedlet eller det flytande biobränslet.

När det gäller markkriterierna får råvaran som används för att producera biobränslet inte komma från mark med högt kolinnehåll eller mark med hög biologisk mångfald.

För biodrivmedel och flytande biobränslen som framställts av avfall eller restprodukter gäller kravet på minskade växthusgasutsläpp men beräkningen görs från den plats där avfallet eller restprodukten uppstod. Huvudregeln är att markkriterierna inte gäller för avfall och restprodukter. Det är bara i fråga om restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske eller skogsbruk som direkt har uppkommit i sådan verksamhet som markkriterierna gäller, jfr avsnitt 7.

3.3 Det svenska hållbarhetssystemet i korthet

Direktivets krav när det gäller hållbarhetskriterier genomförs med lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (hållbarhetslagen), förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (hållbarhetsförordningen) samt med Energimyndighetens föreskrifter om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (STEMFS 2011:2). Bestämmelser som genomför hållbarhetskriterierna finns även i lagen (2011:200) om elcertifikat och i lagen (1994:1776) om skatt på energi där hållbarhetsbesked är ett villkor för tilldelning av elcertifikat vid elproduktion från flytande biobränslen och för nedsättning av energi- och koldioxidskatt. Energimyndigheten hanterar frågor om hållbarhetskriterier och är tillsynsmyndighet för systemet.

Företag och andra aktörer som omfattas av bestämmelserna om rapporteringsskyldighet i hållbarhetslagen ska visa att hållbarhetskriterierna är uppfyllda. Den som är rapporteringsskyldig ska därför ha ett kontrollsystem. En oberoende granskare ska kontrollera att kontrollsystemet är uppbyggt på ett sätt så att hållbarhetskriterierna uppfylls. Den som är rapporteringsskyldig ska ansöka hos Energimyndigheten om ett hållbarhetsbesked för sitt kontrollsystem. Hållbarhetsbeskedet beslutas av myndigheten och innebär att de biobränslen som den rapporteringsskyldige är skattskyldig för eller använder är att anse som hållbara. Beskedet gäller tills vidare men ska omprövas. Det kan under vissa förutsättningar återkallas. Den som får ett hållbarhetsbesked är skyldig att anmäla väsentliga ändringar i kontrollsystemet till myndigheten. Rapporteringsskyldiga aktörer ska en gång per år rapportera uppgifter till Energimyndigheten om de hållbara biodrivmedel och flytande biobränslen som skattskyldighet har inträtt för enligt 5 kap. lagen om skatt på energi eller som använts i yrkesmässig verksamhet om det rör icke skattepliktiga flytande biobränslen.

4 Genomförande av ILUC-direktivet

Genom ILUC-direktivet ändras förnybartdirektivet i vissa delar. Ändringarna avser i huvudsak hur medlemsstaterna ska redovisa mängden förnybar energi till kommissionen. Av artikelgenomgången nedan framgår det vilka bestämmelser som bedöms kräva genomförandeåtgärder.

Artikel 2(1) Ändrade definitioner

Genom artikeln införs definitioner av flera begrepp som inte tidigare definierats i förnybartdirektivet.

Definitioner av avfall och restprodukter har tillkommit. Definitionerna har betydelse för vilka krav som ställs för att ett biodrivmedel eller flytande biobränsle ska uppfylla hållbarhetskriterierna.

Vad som avses med avfall och restprodukter framgår i dag av hållbarhetslagen. Den nya definitionen av avfall i artikel 2.1 ILUC-direktivet överensstämmer med denna definition men med tillägget att material inte avsiktligt får manipuleras eller kontamineras för att uppfylla definitionen. Detta tillägg måste tas in i hållbarhetslagen. Den nuvarande definitionen av restprodukter i hållbarhetslagen måste också anpassas till ILUC-direktivet som skiljer på restprodukt för bearbetning och restprodukt från jordbruk, vattenbruk, fiske eller skogsbruk. Se avsnitt 7.

Vad som avses med material som innehåller både cellulosa och lignin samt cellulosa från icke-livsmedel har inte tidigare definierats i förnybartdirektivet. Begreppet används i bilaga IX som reglerar vilka råvaror som ska räknas dubbelt vid måluppfyllelse. Det är inte nödvändigt att införa definitionerna i hållbarhetslagen utan genomförandet bör lämpligen ske genom bestämmelser i författning på lägre nivå. Detsamma gäller för begreppet förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke-biologiskt ursprung som används i artikel 3 samt i bilaga IX och begreppet stärkelsrika grödor som används för reglerna om medlemsstaternas rapportering till kommissionen av måluppfyllelse och drivmedelsleverantörers rapportering enligt drivmedelslagen. Det finns i dag en upplysningsbestämmelse i 3 kap. 1 e § om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om rapporteringsskyldigheten. Energimyndigheten har med stöd av ett bemyndigande i hållbarhetsförordningen meddelat verkställighetsföreskrifter när det gäller rapporteringen. Det föreslås dock i denna promemoria att ett bemyndigande i fråga om rapporteringsskyldigheten ska införas i hållbarhetslagen, jfr avsnitt 9.

Begreppet biodrivmedel och flytande biobränslen som innebär låga risker för indirekt ändring av markanvändning används inte i någon bestämmelse i ILUC-direktivet utan endast för att i ingressen till direktivet beskriva inriktningen på det framtida arbetet med biodrivmedel inom EU. Bedömningen är därför att definitionen inte behöver införas i svensk lagstiftning.

Artikel 2(2)

Artikeln avser en ändring av artikel 3 där de bindande målen om förnybar energi regleras. Artikeln reglerar bland annat hur vissa biodrivmedel och flytande biobränslen får räknas vid uppfyllandet av målet. För att Sverige ska kunna rapportera korrekt behöver tillsynsmyndigheten samla in information bland annat om vilka råvaror som används vid produktion av biodrivmedel. Ändringar i bestämmelserna om rapportering i hållbarhetslagen behöver därför göras, jfr avsnitt 9. Här följer en beskrivning av innehållet i artikeln.

Av *punkterna a* och *b(iv)* framgår att det högsta bidraget från biodrivmedel och flytande biobränslen som producerats av spannmål, andra stärkelsrika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlats som huvudgrödor för i första hand energiändamål på jordbruksmark högst får vara 7 procent av den totala energianvändningen i transporter i medlemsstaterna 2020. Om mer än 7 procent biodrivmedel från dessa råvaror används kan de inte tillgodoräknas för måluppfyllelse. Biodrivmedel som producerats från någon av de råvaror som anges i bilaga IX till ILUC-

direktivet ska inte räknas med till denna gräns. I bilaga IX återfinns bland annat material som innehåller både cellulosa och lignin (så som biomassa från skog och vedartade energigrödor) samt material som främst består av cellulosa och hemicellulosa men som har ett lägre lignininnehåll än material som innehåller både cellulosa och lignin (så som gräsartade energigrödor med lågt stärkelseinnehåll, till exempel rajgräs, jungfruhirs, miskantus, italienskt rör och andra sådana täckgrödor före och efter huvudgrödor, samt rester från livsmedels- och fodergrödor så som halm, stjälkar, agnar och skal). Råvaror som utgör avfall eller restprodukter enligt 1 kap. 2 § hållbarhetslagen omfattas inte heller av begränsningen om 7 procent.

Av *punkterna b(i), b(iii) och f* framgår att medlemsstaterna kan räkna energiinnehållet från vissa energislag flera gånger i måluppfyllelsen. El från förnybara energikällor i eldrivna järnvägstransporter ska anses ha 2,5 gånger energiinnehållet och el från förnybara energikällor i eldrivna vägfordon ska anses ha 5 gånger energiinnehållet. Råvaror som anges i bilaga IX ska anses ha 2 gånger energiinnehållet. Även förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke-biologiskt ursprung ska tas med vid beräkningen av andel förnybar energi i transportsektorn och anses ha 2 gånger energiinnehållet.

Av *punkten e* framgår att varje medlemsstat senast den 6 april 2017 ska sätta upp ett mål för minsta konsumtionsnivå av biodrivmedel framställda av råvaror och andra drivmedel i bilaga IX, del A. Av punkten framgår vidare att medlemsstaterna vid utformandet av politik för att främja produktion av drivmedel från råvaror som ingår i förteckningen i bilaga IX ska ta vederbörlig hänsyn till den avfallshierarki som framgår av artikel 4 i avfallsdirektivet. Sverige har inga särskilda styrmedel för att främja biodrivmedel från råvaror som ingår i bilaga IX. Medlemsstaterna ska också genomföra åtgärder för att bland annat se till att lämpliga åtgärder vidtas om bedrägerier upptäcks. Medlemsstaterna ska rapportera till kommissionen om de åtgärder som de har vidtagit. Av 4 kap. 1–3 §§ hållbarhetslagen och 2 § hållbarhetsförordningen framgår att Energimyndigheten bland annat har rätt att på begäran få de upplysningar och ta del av de handlingar som behövs för tillsynen av regelverket och att myndigheten får meddela de förelägganden som behövs för att trygga efterlevnaden av de föreskrifter som omfattas av tillsynen. Myndigheten har även möjlighet att återkalla ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 d § hållbarhetslagen. Arbetet med att vidta åtgärder om bedrägerier upptäcks säkerställs genom denna tillsyn. Några genomförandeåtgärder med anledning av ändringarna i ILUC-direktivet behöver därför inte vidtas i denna del.

Artikel 2(3)

Artikeln berör genomförandeakter. Inga särskilda genomförandeåtgärder krävs.

Artikel 2(4)

Artikeln berör ändringar av reglerna om statistisk överföring. Inga särskilda genomförandeåtgärder krävs.

Artikel 2(5)

Artikeln avser en ändring av de minimikrav som ställs på minskning av växthusgasutsläppen för att biodrivmedel och flytande biobränslen ska anses som hållbara. Artikeln föranleder ändringar i hållbarhetslagen, se vidare avsnitt 8.

Artikel 2(6)

Artikeln rör kommissionens godkännande av internationella certifierings-system. Inga särskilda genomförandeåtgärder krävs.

Artikel 2(7)

Artikeln rör ändringar av reglerna om växthusgasberäkningar. Bedömningen är att ändringarna, med stöd av det befintliga bemyndigandet i 2 kap. 1 § hållbarhetslagen, bör genomföras i Energimyndighetens föreskrifter.

Artikel 2(8)

Artikel 21 i förnybartdirektivet som reglerar vilka biodrivmedel som skulle räknas dubbelt vid uppfyllande av nationella kvoter och vid rapportering av förnybart energi till kommissionen upphävs. Artikeln har ersatts av en ny bilaga, bilaga IX, jfr avsnitt 4.16. Inga särskilda genomförandeåtgärder krävs.

Artikel 2(9)

Genom artikeln ändras reglerna om medlemsstaternas rapportering till kommissionen. Inga särskilda genomförandeåtgärder krävs.

Artikel 2(10)

Artikeln rör kommissionens övervakning och rapportering. Inga särskilda genomförandeåtgärder krävs.

Artikel 2(11) och 2(12)

Artikeln rör kommittéförfaranden och delegerade akter. Inga särskilda genomförandeåtgärder krävs.

Artikel 3

Artikeln rör kommissionens utvärdering av lagstiftningen. Inga särskilda genomförandeåtgärder krävs.

Bilaga II(1)

Bilagan rör växthusgasberäkningsmetoden. Bedömningen är att den, med stöd av det befintliga bemyndigandet i 2 kap. 1 § hållbarhetslagen, bör genomföras i Energimyndighetens föreskrifter.

Bilaga II(2)

En ny bilaga VIII om preliminära beräknade utsläpp som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning till följd av produktion av biodrivmedel från spannmål och andra stärkelserika grödor, socker och olje-

grödor införs i förnybartdirektivet. Enligt bilagan har spannmål och andra stärkelserika grödor ett preliminärt beräknat utsläpp om 12 g CO₂eq/MJ, socker ett utsläpp om 13 g CO₂eq/MJ och oljegrödor ett utsläpp om 55 g CO₂eq/MJ. Andra råvaror än de uppräknade samt råvaror vars produktion har lett till direkt ändrad markanvändning anses inte ha några utsläpp från indirekt ändrad markanvändning. De beräknade utsläppen används inte i den växthusgasberäkningsmetod som fastställer om biodrivmedlet uppfyller hållbarhetskriterierna och behöver inte införas i hållbarhetslagen. Värdena ska dock rapporteras inom ramen för rapporteringen enligt drivmedelslagen – se avsnitt 5.

Bilaga II(3)

En ny bilaga IX införs i förnybartdirektivet som specificerar vilka råvaror som ska dubbelräknas vid medlemsstaternas rapportering av måluppfyllelse enligt artikel 3.4 första stycket. För att Sverige ska kunna rapportera korrekt behöver tillsynsmyndigheten samla in information om den mängd biodrivmedel som kommer ifrån råvarorna. Ändringar i bestämmelserna om rapportering i hållbarhetslagen behöver göras – se avsnitt 9.

5 Ändringar av bränslekvalitetsdirektivet

ILUC-direktivet ändrar även i bränslekvalitetsdirektivet. De ändringarna behandlas i ett annat lagstiftningsärende. En ändring av artikel 7 a i bränslekvalitetsdirektivet som finns i punkten d 7 i artikel 1.2 i ILUC-direktivet berör dock hållbarhetslagstiftningen och redovisas nedan.

Flertalet av de uppgifter som drivmedelsleverantörerna ska redovisa i enlighet med den ändrade artikeln i bränslekvalitetsdirektivet kommer att krävas in inom ramen för hållbarhetslagstiftningen och rapporteringen av uppgifter kan därmed samordnas för att administrationen för aktörerna ska förenklas. De uppgifter som anges i punkten d 7 i artikel 1.2 kommer dock inte att krävas in genom hållbarhetsregelverket om ingen särskild bestämmelse om detta tas fram. Uppgifterna rör krav på drivmedelsleverantörer att bl.a. rapportera volymer av biodrivmedel som framställs av de råvaror som klassificeras i bilaga V del A och de växthusgasutsläpp per energienhet under hela livscykeln som anges i bilagan. Bilaga V del A motsvaras i förnybartdirektivet av bilaga VIII del A (se avsnitt 4.15).

Det föreslås i denna promemoria att bestämmelser om uppgiftsskyldigheten för de rapporteringsskyldiga ska tas fram i föreskrifter på lägre nivå än i lag med stöd av ett bemyndigande, jfr avsnitt 9. Inriktningen i det kommande arbetet med sådana föreskrifter bör därför vara att även de uppgifter som anges i punkten d 7 i artikel 1.2 ska krävas in inom ramen för hållbarhetsregelverket för att administrationen för de rapporteringsskyldiga ska bli så enkel som möjligt.

6 Energimyndighetens utredning

Genom regleringsbrevet för 2015 fick Statens energimyndighet i uppdrag att utreda hur systemet med hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen fungerar i praktiken och föreslå förbättringar utifrån de erfarenheter som vunnits sedan regelverket trädde ikraft. Särskild vikt skulle enligt uppdraget läggas vid tillsynsmyndighetens roll, sanktionsmöjligheter, samordningen med andra regelverk, miljöeffekter samt kostnaden och regelbördan för rapporteringsskyldiga. Energimyndigheten skulle i relevanta delar föra en dialog med Skatteverket, Statens jordbruksverk, Skogsstyrelsen och Naturvårdsverket.

I avsnitt 10 redogörs för de problemställningar och de förslag till ändringar i lagstiftningen som Energimyndigheten har redovisat och som utmynnar i förslag till ändring i hållbarhetslagen. Nedan redovisas bedömningen av myndighetens övriga förslag.

Undantag från rapporteringsskyldigheten

Energimyndigheten har uppmärksammat att spridningen bland aktörer är stor när det gäller kostnader för hållbarhetssystemet och i synnerhet kostnader i förhållande till klimatnytta. Myndigheten har angett i rapporten att det finns olika alternativ som kan vara effektiva för att exkludera mindre aktörer från systemet och därmed minska den administrativa och ekonomiska bördan. Energimyndigheten anser att frågan bör utredas vidare för att säkerställa att en ändring inte får oönskade konsekvenser och föreslår att en utredning i samråd med andra berörda myndigheter bör initieras av myndigheten.

Redan vid införandet av hållbarhetslagen framhölls att de administrativa kostnaderna skulle följas upp kontinuerligt och att regeringen vid behov skulle vidta åtgärder, inte minst för mindre aktörer eftersom de kan uppleva rapporteringen som särskilt betungande. Detta framgår av regeringens proposition Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen, (prop. 2009/10:164 s. 27). Enligt 3 kap. 1 § andra stycket hållbarhetslagen får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om undantag från rapporteringsskyldigheten. Syftet är att små aktörer som har en försumbar användning av biobränslen ska kunna undantas för att på så sätt minska den administrativa bördan. Några bestämmelser om undantag har dock inte meddelats. Eftersom det finns ett bemyndigande i hållbarhetslagen bör frågan om ett eventuellt framtida undantag från rapporteringsskyldigheten lämpligen kunna hanteras genom ändringar i hållbarhetsförordningen efter att Energimyndigheten har utrett frågan ytterligare.

Hållbarhetslagens förhållande till EU:s utsläppshandelssystem

Energimyndigheten anser att kopplingen mellan handeln i EU:s utsläppshandelssystem och hållbarhetslagstiftningen skulle kunna förtydligas i de svenska regelverken för utsläppshandelssystemet då kommissionens för-

ordning (EU) nr 601/2012 av den 21 juni 2012 om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG inte ger helt tydliga riktlinjer för hur frågan ska hanteras i Sverige.

Som nämnts i avsnitt 3.2 är förmånsbehandling vad gäller skyldigheterna att överlämna utsläppsätter inom EU:s system för handel med utsläppsätter för växthusgaser att anse som ett finansiellt stöd enligt artikel 17 i förnybartdirektivet. Sådana biodrivmedel och flytande bi-bränslen som omfattas av utsläppshandelssystemet får utsläppsfaktor noll endast om de uppfyller hållbarhetskriterierna. I annat fall ska de anses vara fossila. Nollutsläpp i handeln med utsläppsätter villkoras alltså av att aktören har ett giltigt hållbarhetsbesked. Den myndighet som utövar tillsyn av utsläppshandelssystemet måste därför kontrollera att de bränslen som får utsläppsfaktor noll omfattas av ett hållbarhetsbesked. Detta behöver dock inte särskilt regleras.

7 Definitioner av avfall och restprodukt

Förslag: Avfall betyder i lagen ett ämne eller föremål som innehavaren gör sig av med eller avser eller är skyldig att göra sig av med. Ämnen som avsiktligt har manipulerats eller kontaminerats för att anses som avfall ska inte anses vara avfall vid tillämpningen av lagen. Restprodukt betyder i lagen ett ämne som inte är den eller de slutprodukter som en produktionsprocess direkt ska producera eller huvudsyftet med processen och där produktionsprocessen inte avsiktligt ändrats för att producera ämnet. Produktionskedja betyder i lagen den produktionsprocess som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till och med användningen av biodrivmedlet eller det flytande bibränslet. Om biodrivmedlet eller det flytande bibränslet framställs av avfall eller restprodukter avses bara den del av produktionsprocessen som börjar med omhändertagandet av avfallet eller restprodukterna. Biodrivmedel och flytande bibränslen som framställts av avfall eller restprodukter får användas för att uppfylla kravet på andelen energi från förnybara energikällor av den slutliga energianvändningen enligt direktiv 2009/28/EG även om inte de så kallade markkriterierna i lagen är uppfyllda. Dessa kriterier gäller dock för restprodukter som kommer från jordbruk, vattenbruk, fiske eller skogsbruk om restprodukten har uppkommit direkt i en sådan verksamhet och inte i en därmed förknippad industri eller vid bearbetning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vad som krävs för att ett ämne ska anses vara en restprodukt.

Skälen för förslaget

Avfall

Vid det ursprungliga genomförandet av förnybartdirektivet i hållbarhetslagen hämtades definitionen av avfall från artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (avfallsdirektivet). Detta framgår av regeringens proposition Hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (prop. 2009/10:164 s. 38). Definitionerna av avfall i artikel 2(1) ILUC-direktivet och i avfallsdirektivet överensstämmer med den skillnaden att i ILUC-direktivet finns ett tillägg om att material inte avsiktligt får ha manipulerats eller kontaminerats för att uppfylla definitionen. Att det är så begreppet ska förstås inom ramen för hållbarhetsregelverket har tidigare framgått av punkten 5.2 i Meddelande från kommissionen om det praktiska genomförandet av EU:s hållbarhetssystem för biodrivmedel och flytande biobränslen och om beräkningsregler för biodrivmedel (2010/C160/02), nedan kommissionens meddelande. Definitionen i 1 kap. 2 § hållbarhetslagen bör nu ändras för att överensstämma med ILUC-direktivets lydelse. Den nya definitionen innebär dock inte någon ändring i sak av hur regelverket ska tillämpas.

Restprodukt

Den nuvarande definitionen av restprodukt i 1 kap. 2 § hållbarhetslagen är hämtad från punkt 5.2 i kommissionens meddelande där kommissionen ger exempel på vad som kan utgöra en restprodukt och hur begreppet kan definieras. Detta framgår av regeringens proposition Införande av hållbarhetsbesked i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (prop. 2010/11:152 s. 20).

Genom ILUC-direktivet har EU-lagstiftaren valt en lösning med separata definitioner för restprodukter från bearbetning respektive restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske eller skogsbruk. Den nuvarande definitionen av restprodukt bör anpassas till ILUC-direktivets lydelse och definitionen av restprodukt från jordbruk, vattenbruk, fiske eller skogsbruk bör införas i den materiella bestämmelsen i lagen, 1 kap. 3 §, där den har betydelse vid tillämpningen. I denna bestämmelse kommer det att anges att markkriterierna i 2 kap. 2–5 §§ hållbarhetslagen inte gäller för sådana restprodukter som kommer från jordbruk, vattenbruk, fiske eller skogsbruk om restprodukten har uppkommit direkt i en sådan verksamhet och inte i en därmed förknippad industri eller vid bearbetning.

Råvaror

Energimyndigheten har angett i sin rapport att man inte ger något förhandsbesked om hur olika råvaror ska definieras och att detta innebär en osäkerhet på marknaden för aktörer som avser att investera i produktionsanläggningar eftersom det är oklart vilka marknadsmässiga fördelar som ett biobränsle kan få. I rapporten anger myndigheten även att det finns en brist på samsyn mellan olika länders regelverk och listor över vilka råvaror som kan användas som avfall vilket betyder olika regler på olika marknader på ett sätt som inte är önskvärt. Energimyndigheten har därför föreslagit att den lista i ILUC direktivet över råvaror som ska

främjas, bilaga IX, genomförs i Sverige för att ge stabilare spelregler för aktörer på marknaden.

Bilaga IX i ILUC-direktivet anger vilka råvaror som ska räknas dubbelt vid medlemsstaternas rapportering. I denna bilaga finns alltså inget uttryckligt ställningstagande till att vissa produkter ska anses vara restprodukter men det är tydligt vilka ämnen som man inom EU anser att medlemsstaterna ska främja. I fråga om vissa ämnen är det uppenbart att de ska kategoriseras som avfall eller restprodukter. Av del A punkten o i bilagan framgår exempelvis att trädtoppar, sågspån, svartlut, brunlut, fiberslam, lignin och tallolja är exempel på restprodukter från skogsbruk och skogsbaserad industri. Även i andra unionsdokument finns ställningstaganden om vad som ska anses vara restprodukter. I avsnitt 5.2 i kommissionens tolkningsmeddelande 2010/C 160/02 anges att råglycerin, talloljebeck och gödsel utgör restprodukter. Av bilaga V avsnitt C punkten 18 i förnybartdirektivet framgår att skörderester som halm, bagass, skal, majscolvar och nötskal, liksom bearbetningsrester inklusive råglycerin, dvs. glycerin som inte är raffinerat, utgör restprodukter och ska ha värdet noll när det gäller växthusgasutsläppen över en livscykel, fram till dess att materialen samlas in. Eftersom man på EU nivå har tagit ställning till att vissa ämnen är att betrakta som restprodukter bör samma ämnen betraktas som restprodukter även i Sverige. Energimyndigheten bör därför kunna använda de ställningstaganden som gjorts i förnybartdirektivet (inklusive ändringarna i ILUC) liksom i kommissionens tolkningsmeddelande för att ge tydligt besked till marknadsaktörer om hur vissa ämnen ska bedömas. För andra ämnen än de som räknas upp i unionsakterna bör en bedömning även fortsättningsvis göras i de enskilda fallen utifrån de definitioner som föreslås i denna promemoria. Definitionerna är dock generellt hållna och kan behöva utvecklas i en författning för att ge vägledning vid myndighetens bedömningar. Bestämmelserna bör dock inte ligga på lagnivå utan i förordning eftersom de är av detaljkaraktär. Sådana föreskrifter är av det slaget att de med stöd av ett normgivningsbemyndigande kan tas fram i förordning eller myndighetsföreskrifter. Därför bör ett bemyndigande ges i hållbarhetslagen som innebär att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om vad som krävs för att ett ämne ska anses vara en restprodukt. Inriktningen är att det bör finnas en reglering i hållbarhetsförordningen för att huvudsyftet med produktionsprocessen ska kunna bedömas. Där har den tekniska utformningen av processen betydelse liksom ämnets ekonomiska värde eller utfallet i mängd. Mot bakgrund av att det är huvudsyftet med processen som ska bedömas bör ämnet endast anses vara en restprodukt om det ekonomiska värdet liksom utfallet i mängd är lågt i förhållande till huvudprodukten om ämnet har annat användningsområde än energiändamål.

Produktionskedja

En ändring av definitionen av produktionskedja bör göras så att det blir tydligt att kedjan, när det gäller avfall och samtliga restprodukter, endast omfattar processen som börjar med omhändertagandet av avfallet eller restprodukterna. I nuvarande definition anges att detta inte gäller för restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk vilket inne-

bär att dessa produkter omfattas av krav på minskning av de växthusgasutsläpp som uppstår under hela produktionskedjan. Ändringen som nu föreslås innebär att lagtexten kommer att överensstämma med bilaga V, punkten C 18 i förnybartdirektivet. Den nuvarande bestämmelsen i hållbarhetslagen tillämpas redan i dag i enlighet med direktivets lydelse.

8 Krav på minskade utsläpp av växthusgaser

Förslag: För att biodrivmedel eller flytande biobränslen ska anses som hållbara ska användningen av dessa bränslen medföra en minskning av utsläppen av de växthusgaser som uppstår under produktionskedjan, jämfört med de utsläpp som användning av fossila bränslen hade gett, med minst 50 procent om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet har producerats i en anläggning som tagits i drift senast den 5 oktober 2015 och med minst 60 procent om biodrivmedlet eller det flytande biobränslet har producerats i en anläggning som tagits i drift efter den 5 oktober 2015. En anläggning anses vara tagen i drift så snart det förekommer fysisk produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen.

Skälen för förslaget: Av 2 kap. 1 § hållbarhetslagen, som togs fram för att genomföra förnybartdirektivet, följer att minskningen av utsläpp av växthusgaser ska vara minst 50 procent, jämfört med utsläppen om fossila bränslen i stället hade använts, om ett biodrivmedel eller ett flytande biobränsle ska anses vara hållbart. För anläggningar som tas i drift den 1 januari eller senare är kravet på minskning av utsläppen minst 60 procent från och med den 1 januari 2018.

Genom en bestämmelse i ILUC-direktivet har kraven på minskade växthusgasutsläpp ändrats. Minskningen av utsläppen av växthusgaser ska enligt den nya bestämmelsen vara minst 35 procent under hela 2017. Detta gäller för biodrivmedel och flytande biobränslen som producerats i anläggningar som var i drift senast den 5 oktober 2015. Först från och med den 1 januari 2018 höjs kravet till 50 procent det vill säga ett år senare än vad som nu gäller. Höjningen har således skjutits fram. Där emot har förnybartdirektivets krav på minskning av växthusgasutsläpp med minst 60 procent tidigarelagts genom ILUC-direktivet. I den ursprungliga lydelsen av direktivet anges att kravet på 60 procents minskning ska gälla från 1 januari 2018. Genom ILUC-direktivet gäller kravet från det datum som direktivet ska vara genomfört, vilket är den 10 september 2017. Kravet kopplas även till ett nytt datum för drifttagande av den anläggning där det biodrivmedel eller flytande biobränsle som kraven gäller för har producerats, det gäller anläggningar som tas i drift efter den 5 oktober 2015. Enligt förnybartdirektivets ursprungliga lydelse gäller kravet produktion i anläggningar som tagits i drift den 1 januari 2017 eller senare. I den nya artikeln i ILUC-direktivet görs ytterligare en ändring genom att det anges att en anläggning ska anses vara i drift så

snart det har förekommit fysisk produktion av biodrivmedel eller flytande biobränslen.

För att genomföra den ändrade artikeln i ILUC-direktivet krävs ändringar i hållbarhetslagen. Nya datum för drifttagande av anläggningar som styr kraven på utsläppsminskningar bör anges. Det bör också införas en bestämmelse i lagtexten om när en anläggning ska anses vara tagen i drift.

9 Fler uppgifter ska rapporteras till tillsynsmyndigheten

Förslag: Den som är rapporteringsskyldig ska även lämna uppgifter till tillsynsmyndigheten för bedömningen av hållbarhetskriterier och för Sveriges rapportering enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldigheten att lämna uppgifter.

Skälen för förslaget: I 3 kap. 1 e § hållbarhetslagen finns en skyldighet för den rapporteringsskyldige att rapportera vissa uppgifter till tillsynsmyndigheten. Det är mängden hållbara biodrivmedel och flytande biobränslen som skattskyldighet har inträtt för eller som används och om information enligt artikel 18.3 andra stycket i förnybartdirektivet som ska rapporteras.

Med anledning av ILUC-direktivet kommer Energimyndigheten att behöva hämta in fler uppgifter för rapportering än de som i dag anges i lagen. Det finns redan ett sådant behov, exempelvis måste myndigheten begära in uppgifter om vilka råvaror som används för produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen. Bestämmelsen i lagen bör därför formuleras om. Det bör dock inte anges i lagen vilka ytterligare uppgifter som ska lämnas eftersom en sådan bestämmelse skulle bli alltför detaljerad. Den kan komma att behöva anpassas med korta tidsmarginaler exempelvis utifrån nya anvisningar från kommissionen. Bestämmelsen bör därför formuleras så att den innebär en skyldighet för den som är rapporteringsskyldig att, utöver mängderna hållbara biodrivmedel och flytande biobränslen, även lämna uppgifter för bedömningen av hållbarhetskriterier och för rapportering enligt förnybartdirektivet till tillsynsmyndigheten. Inriktningen är att nuvarande andra stycke om rapporteringsskyldighet för åtgärder som nämns i artikel 18.3 andra stycket i förnybartdirektivet ska flyttas till hållbarhetsförordningen.

Det finns en upplysningsbestämmelse 3 kap. 1 e § hållbarhetslagen om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om rapporteringsskyldigheten. I Energimyndighetens föreskrifter om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (STEMFS 2011:2) finns verkställighetsföreskrifter om rapportering. Med anledning av de ändringar som nu föreslås bör dock upplysningsbestämmelsen ersättas av ett bemyndigande till regeringen

eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om skyldigheten att lämna uppgifter så att även andra föreskrifter än verkställighetsföreskrifter kan meddelas. Bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter är av det slaget att den med stöd av ett normgivningsbemyndigande kan meddelas i förordning eller myndighetsföreskrifter.

10 En ny återkallelsegrund och ändring i bestämmelsen om uppgiftsskyldighet mellan myndigheter

Förslag: Ett hållbarhetsbesked får även återkallas om rapporteringsskyldigheten har upphört.

Myndigheter som utövar tillsyn över att lagar följs där uppfyllda hållbarhetskriterier utgör ett villkor för att komma i fråga för en rättighet ska, på begäran från tillsynsmyndigheten enligt lagen om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen, överlämna uppgifter som kan bidra till att identifiera rapporteringsskyldiga.

Skälen för förslaget

Ny återkallelsegrund

Enligt Energimyndighetens rapport är ett problem med dagens lagstiftning att det saknas en rättslig grund för att återkalla ett hållbarhetsbesked på den rapporteringsskyldiges initiativ eller då aktören inte längre är rapporteringsskyldig. Energimyndigheten föreslår därför att en återkallelsegrund läggs till i 3 kap. 1 d § hållbarhetslagen för de fall där bolag själva ansöker om att återkalla hållbarhetsbeskedet, exempelvis då de inte längre är rapporteringsskyldiga. Myndigheten ser inte att det finns några problem gentemot förnybartdirektivet med att införa en sådan återkallelsegrund.

Som Energimyndigheten anger kan det uppkomma situationer då en aktör med hållbarhetsbesked inte längre är rapporteringsskyldig enligt hållbarhetslagen, exempelvis om skattskyldigheten för biodrivmedel har upphört. I dessa fall bör hållbarhetsbeskedet kunna återkallas. En bestämmelse om att ett hållbarhetsbesked ska återkallas om rapporteringsskyldigheten har upphört skulle dock innebära att det blir myndigheten som får ansvar för att kontrollera om så är fallet. En sådan uppgift skulle kunna bli mycket arbetskrävande för myndigheten. Det är inte heller lämpligt att, som Energimyndigheten föreslår i sin rapport, låta den som är rapporteringsskyldig ta initiativ till återkallelse av hållbarhetsbesked eftersom hållbarhetslagen är tvingande. Det som framstår som mest ändamålsenligt är att ta in en bestämmelse i hållbarhetslagen om att ett hållbarhetsbesked får återkallas om rapporteringsskyldighet enligt lagen inte längre föreligger.

Ändring i bestämmelsen om uppgiftsskyldighet mellan myndigheter

I 3 kap. 3 § hållbarhetslagen finns en upplysningsbestämmelse om att regeringen meddelar föreskrifter om uppgiftsskyldighet mellan myndigheter. Bestämmelsen har tagits fram för att den myndighet som utövar tillsyn enligt hållbarhetslagen kan ha behov av att ta del av uppgifter som finns hos annan myndighet. Det gäller i huvudsak uppgifter hos Skatteverket om vilka som gjort avdrag i deklarationen enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi för att tillsynsmyndigheten på så sätt ska kunna ta reda på vilka som omfattas av rapporteringsskyldighet.

Sekretessen hos en myndighet kan brytas genom en bestämmelse om uppgiftsskyldighet i lag eller förordning. Detta framgår av 10 kap. 28 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), där det föreskrivs att sekretess inte hindrar att en uppgift lämnas till en annan myndighet, om uppgiftsskyldighet följer av lag eller förordning. Tanken var att en sekretessbrytande bestämmelse skulle tas fram av regeringen. Någon sådan bestämmelse har dock inte meddelats. Eftersom det finns behov av en sekretessbrytande bestämmelse i hållbarhetsregelverket och denna kan tas in direkt i lagen föreslås i denna promemoria att bestämmelsen i lagen formuleras om från upplysningsbestämmelse till sekretessbrytande bestämmelse.

11 Ikraftträdande

Förslag: Bestämmelserna ska träda i kraft den 1 januari 2018.
--

Skälen för förslaget: Enligt artikel 4 ska medlemsstaterna ha genomfört ILUC-direktivet i sina lagstiftningar senast den 10 september 2017. Ändringarna i hållbarhetslagen föreslås därför träda ikraft så snart det är möjligt vilket bedöms vara den 1 januari 2018.

12 Konsekvenser

Vilka berörs av förslaget?

Cirka 165 företag, kommuner och andra aktörer innehar hållbarhetsbesked, varav dock ett flertal ingår i koncernstrukturer med flera rapporteringsskyldiga bolag.

Effekter för miljön

Förslaget bedöms inte leda till några direkta effekter för miljön jämfört med dagens reglering. ILUC-direktivets tak för hur hög andel biodrivmedel från grödor som medlemsstaterna kan tillgodoräkna sig vid uppfyllelse av målen i artikel 3 hindrar inte Sverige från att ha en faktisk högre andel.

Av de mängder biodrivmedel som rapporterades 2015 hade ungefär 20 procent, räknat i energiinnehåll, sämre växthusgasminskning än 50 procent. Kravet i hållbarhetslagen på växthusgasminskning ökade från 35 procent till 50 procent den 1 januari 2017 vilket innebär att de biodrivmedel som har sämst minskning av utsläppen från växthusgaser kommer att försvinna från marknaden. Kravet på att anläggningar som tagits i drift efter den 5 oktober 2015, som följer av ILUC-direktivet, ska ha en utsläppsminskning om minst 60 procent kan bidra till att öka den genomsnittliga minskningen av utsläpp av växthusgaser.

Effekter för Sveriges rapportering av måluppfyllelse

ILUC-direktivets ändrade regler för medlemsstaternas rapportering av måluppfyllelse inom transportsektorn innehåller tre delar som samtliga redovisas under avsnitt 4.3.

Det högsta bidraget från biodrivmedel och flytande biobränslen som producerats av spannmål, andra stärkelserika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlats som huvudgrödor för i första hand energiändamål på jordbruksmark högst får vara 7 procent av den totala energi-användningen i transporter i medlemsstaterna 2020. Bestämmelsen innebär inte att Sverige är förhindrade att ha en högre andel nationellt. År 2015 hade Sverige 23,1 procent förnybar energi i transportsektorn enligt direktivets beräkningsmetod, vilket framgår av Energimyndighetens kortsiktsprognos (ER 2016:14). Någon väsentlig påverkan på Sveriges rapportering av andelen förnybar energi i transportsektorn förväntas inte.

El från förnybara energikällor i eldrivna järnvägstransporter ska anses ha 2,5 gånger energiinnehållet, el från förnybara energikällor i eldrivna vägfordon ska anses ha 5 gånger energiinnehållet och biodrivmedel från råvaror som anges i bilaga IX ska anses ha 2 gånger energiinnehållet. Ändringarna avseende el från förnybara energikällor förväntas ge en ökad andel förnybart i transportsektorn om cirka 2,6 procentenheter till följd av Sveriges elanvändning i järnväg. Vad gäller bilaga IX har biodrivmedel från sådana råvaror även tidigare dubbelräknats och ändringen förväntas inte påverka måluppfyllelsen. I Sverige har det enligt tillgänglig statistik inte använts några drivmedel som uppfyller definitionen av förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke-biologiskt ursprung.

Förenlighet med EU-rätten

Regleringen överensstämmer med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till Europeiska unionen.

Konsekvenser för företag och näringsliv

Ändringarna av kraven på lägsta minsta minskning av utsläppen av växthusgaser kan komma att kräva justeringar av företagets kontrollsystem och inköpsrutiner. Det bedöms dock att kostnaderna är marginella. Det bedöms inte finnas några produktionsanläggningar i Sverige som inte klarar kraven på minskning av utsläppen av växthusgaser.

Förslaget om nya definitioner för avfall och restprodukter kan innebära att ämnen som i dag anses utgöra restprodukter av tillsynsmyndigheten

inte längre kommer göra det, beroende på hur ämnet förhåller sig till definitionerna i lagen och de kriterier som föreslås införas på förordningsnivå för att tydliggöra definitionen av restprodukt. Biodrivmedel från ämnen som inte anses vara restprodukter kommer behöva spåras tillbaka till där odling av råvara skedde och utsläppen av växthusgaser ska också räknas från denna punkt. Om det inte är möjligt att spåra ämnet tillbaka till där odling skedde kommer ämnet inte kunna användas för produktion av biodrivmedel som uppfyller hållbarhetskriterierna.

Konsekvenser för myndigheter och domstolar

Tillsynsmyndighetens beslut enligt hållbarhetslagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta innebär att förslaget om att ett hållbarhetsbesked får återkallas av tillsynsmyndigheten om rapporteringsskyldigheten har upphört kan komma att medföra överklaganden till domstol. Hållbarhetssystemet har funnits sedan 2010. Hittills har endast ett beslut överklagats. När det gäller den nya återkallelsegrunden är bedömningen att förslaget inte kommer att påverka antalet överklagade beslut annat än marginellt. Förslaget bedöms därför inte få några konsekvenser för domstolarna.

13 Författningskommentar

1 kap.

2 §

Definitionerna av avfall, restprodukter och produktionskedja flyttas till nya bestämmelser, 2 a–2 c §§. Paragrafen ändras även redaktionellt.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

2 a §

Paragrafen är ny. Definitionen av avfall är densamma som tidigare, jfr 2 §, med tillägget att ämnen som avsiktligt har manipulerats eller kontaminerats för att anses som avfall inte ska anses vara avfall vid tillämpningen av lagen. Definitionen är hämtad från Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (ILUC-direktivet). Första meningen i definitionen överensstämmer med hur uttrycket avfall bestäms enligt 15 kap. miljöbalken. Bedömningen av huruvida ett ämne eller föremål är att anse som ett avfall bör, i denna del, göras med utgångspunkt i miljöbalkens bestämmelser. Formuleringen om att ämnen som avsiktligt har manipulerats eller kontaminerats för att anses som avfall inte ska anses vara avfall vid tillämpningen av lagen har hämtats från Meddelande från kommissionen om det praktiska genomförandet av EU:s hållbarhetssystem för biodrivmedel och flytande biobränslen och om beräkningsregler för

biodrivmedel (2010/C160/02). Den nya definitionen innebär därför inte någon ändring i sak av hur regelverket ska tillämpas.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

2 b §

Paragrafen är ny. Definitionen av restprodukt har anpassats till ILUC-direktivets definition och flyttats till en egen bestämmelse, jfr 2 §. Om ett ämne anses vara en restprodukt eller inte får betydelse vid växthusgasberäkningen enligt 2 kap. 1 § eftersom minskningen ska bedömas för hela produktionskedjan och denna kedja börjar först vid omhändertagandet av ett ämne som anses vara en restprodukt, jfr 2 c §. Om ett ämne anses vara en restprodukt eller inte får också betydelse vid bedömningen av huruvida de så kallade markkriterierna i 2 kap. 2–5 §§ ska gälla eller inte. Markkriterierna gäller inte om ett ämne anses vara en restprodukt. Dock ska kriterierna gälla om restprodukten kommer från jordbruk, vattenbruk, fiske eller skogsbruk förutsatt att den har uppkommit direkt i en sådan verksamhet och inte i en därmed förknippad industri eller vid bearbetning. Detta framgår av 1 kap. 3 § andra stycket. Jfr regeringens proposition Införande av hållbarhetsbesked i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (prop. 2010/11:152 s. 23) i fråga om att processen inte avsiktligt får ha ändrats för att producera materialet. I 3 a § får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ett bemyndigande att meddela ytterligare föreskrifter om vad som krävs för att ett ämne ska anses vara en restprodukt.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

2 c §

Paragrafen är ny. Definitionen av produktionskedja är densamma som tidigare, jfr 2 §, med den ändringen att det nu anges att produktionsprocessen börjar i och med omhändertagandet av restprodukter vilket innebär att restprodukter även från jordbruk, vattenbruk, fiske eller skogsbruk omfattas. Detta är i överensstämmelse med bilaga V, punkten C 18 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (förnybartdirektivet). Jfr författningskommentaren till 1 kap. 2 § regeringens proposition Införande av hållbarhetsbesked i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen (prop. 2010/11:152 s. 24).

Övervägandena finns i avsnitt 7.

3 §

Hänvisningen till förnybartdirektivet i *första stycket* ändras så att den anger direktivets fullständiga namn med en statisk hänvisning. Paragrafen förtydligas i *andra stycket* genom en hänvisning till första stycket. Andra stycket anpassas även till den nya definitionen av restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske eller skogsbruk i ILUC-direktivet dvs. om en restprodukt från sådan verksamhet har uppkommit direkt i verksamheten och inte i en därmed förknippad industri eller vid bearbetning så gäller markkriterierna. Paragrafen ändras även redaktionellt.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

3 a §

Paragrafen är ny. Det finns ytterligare föreskrifter i hållbarhetsförordningen om vad som krävs för att ett ämne ska anses vara en restprodukt.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

2 kap.

1 §

Paragrafen anpassas till ILUC-direktivets krav på minskade växthusgasutsläpp. Den ändras även redaktionellt. Jfr 1 a § när det gäller uttrycket tagits i drift. En definition av uttrycket produktionskedja finns i 1 kap. 2 c §.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

1 a §

Paragrafen är ny. Av artikel 2.5 ILUC-direktivet framgår att en anläggning ska anses vara tagen i drift så snart det har förekommit fysisk produktion av biodrivmedel. Fysisk produktion bör omfatta de delar av en produktionskedja som sker på anläggningen i fråga. Produktionskedja definieras i 1 kap. 2 c § som den produktionsprocess som börjar med odling av biomassan, inbegripet framställning av gödsel för odlingen, och som pågår fram till och med användningen av biodrivmedlet eller det flytande biobränslet. Detta innebär att om exempelvis hantering av råvaror har påbörjats på en anläggning bör den kunna anses vara tagen i drift.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

3 kap.

1 d §

En ny återkallelsegrund införs i *andra stycket*. Ett hållbarhetsbesked får återkallas av tillsynsmyndigheten om rapporteringsskyldigheten har upphört. Rapporteringsskyldigheten upphör när aktören inte längre är skattskyldig enligt 4 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi för bränsle som helt eller delvis utgörs av biodrivmedel eller flytande biobränsle eller inte längre i yrkesmässig verksamhet använder flytande biobränsle som varken utgör eller ingår i bränsle som är skattepliktigt, jfr 3 kap. 1 §. Tidigare reglering i *andra stycket* flyttas till ett nytt *tredje stycke* där en hänvisning till första stycket läggs till. Bestämmelsen ändras även redaktionellt bland annat genom att nuvarande tredje stycke blir en del av det nya tredje stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

1 e §

Paragrafen ändras genom att två nya punkter läggs till. I *punkten 3* regleras att den som är rapporteringsskyldig ska lämna uppgifter för bedömningen av hållbarhetskriterier enligt lagen och i *punkten 4* regleras att uppgifter ska lämnas för Sveriges rapportering enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513. De uppgifter som avses är bland annat

uppgifter om råvaror. I *andra stycket* får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ett bemyndigande att meddela föreskrifter om skyldigheten att lämna uppgifter. Bestämmelser om uppgiftsskyldigheten, bland annat om vilka uppgifter som ska lämnas, framgår därför av förordning eller myndighetsföreskrifter.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

3 §

Paragrafen ändras och formuleras som en sekretessbrytande bestämmelse så att sekretess inte hindrar uppgiftsskyldighet mellan myndigheter, jfr 10 kap. 28 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Syftet är att den myndighet som utövar tillsyn enligt hållbarhetslagen ska kunna ta del av uppgifter som finns hos annan myndighet. Det gäller i huvudsak uppgifter hos Skatteverket om vilka som gjort avdrag i deklarationen enligt lagen (1994:1776) om skatt på energi för att tillsynsmyndigheten på så sätt ska kunna ta reda på vilka som omfattas av rapporteringsskyldighet.

Övervägandena finns i avsnitt 10.

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 – ILUC-direktivet

15.9.2015

SV

Europeiska unionens officiella tidning

L 239/1

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/1513

av den 9 september 2015

om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 och artikel 114 jämförd med artikel 1.3–1.13 och artikel 2.5–2.7 i detta direktiv,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG ⁽³⁾ ska varje medlemsstat se till att andelen energi från förnybara källor när det gäller alla former av transporter år 2020 är minst 10 % av den slutliga energianvändningen i transporter i den medlemsstaten. Blandning av biodrivmedel i andra bränslen är en av de metoder som medlemsstaterna kan använda för att uppnå detta mål, och det väntas bidra mest till målet. I direktiv 2009/28/EG betonas det också att det är synnerligen viktigt med energieffektivitet inom transportsektorn, eftersom ett bindande procentmål för energi från förnybara energikällor sannolikt kommer att bli allt svårare att uppnå på ett hållbart sätt om den totala efterfrågan på energi inom transportsektorn fortsätter att öka. På grund av att energieffektivitet också är viktigt för att minska utsläppen av växthusgaser uppmanas därför medlemsstaterna och kommissionen att inkludera mer ingående information om energieffektivitetsåtgärder inom transportsektorn i sina rapporter som ska läggas fram i enlighet med bilaga IV till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU ⁽⁴⁾ och annan unionslagstiftning med relevans för främjandet av energieffektivitet inom transportsektorn.

⁽¹⁾ EUT C 198, 10.7.2013, s. 56.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 september 2013 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 9 december 2014 (EUT C 50, 12.2.2015, s. 1). Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 april 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 juli 2015.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG (EUT L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (2) Mot bakgrund av unionens mål att ytterligare minska utslappen av växthusgaser och drivmedlens stora andel av dessa utsläpp ska medlemsstaterna, enligt artikel 7a.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG⁽¹⁾, ålägga leverantörerna av bränsle eller energi att minska växthusgasutslappen per energienhet under hela livscykelns med minst 6 % fram till den 31 december 2020 för drivmedel som används i unionen av vägfordon, mobila maskiner som inte är avsedda att användas för vägtransport, jordbruks- och skogsbrukstraktorer och fritidsbåtar när de inte är till sjöss. Blandning av biodrivmedel i fossila bränslen är en av de metoder som leverantörer har tillgång till för att minska växthusgasintensiteten för de fossila bränslen som de tillhandahåller.
- (3) I direktiv 2009/28/EG fastställs hållbarhetskrav som biodrivmedel och flytande biobränslen måste uppfylla för att räknas in med avseende på målen i det direktivet och för att kunna tas med i systemen för offentligt stöd. Dessa krav inbegriper krav på minimivärdet för minskade växthusgasutsläpp som biodrivmedel och flytande biobränslen måste uppnå jämfört med fossila bränslen. Identiska hållbarhetskrav för biodrivmedel fastställs i direktiv 98/70/EG.
- (4) Om betesmark eller jordbruksmark som tidigare var avsedd för livsmedels-, foder- och fibermarknaderna leds om till produktion av biodrivmedel, kommer efterfrågan för andra ändamål än bränsleändamål behöva uppfyllas antingen genom intensifiering av den nuvarande produktionen eller genom att icke-jordbruksmark tas i bruk på annat håll. Det sistnämnda fallet utgör indirekt ändring av markanvändning och vid omställning av mark med stora kollager kan det leda till betydande utsläpp av växthusgaser. Direktiven 98/70/EG och 2009/28/EG bör därför ändras så att de innehåller bestämmelser för att hantera effekterna av indirekt ändring av markanvändning med tanke på att de biodrivmedel som finns i dag huvudsakligen produceras från grödor som odlas på befintlig jordbruksmark. I dessa bestämmelser bör vederbörlig hänsyn tas till behovet av att skydda redan gjorda investeringar.
- (5) Utifrån de prognoser för efterfrågan av biodrivmedel som tillhandahållits av medlemsstaterna och de uppskattade utsläpp till följd av indirekt ändring av markanvändning för olika typer av råvaror till biodrivmedel, är det troligt att utsläppen av växthusgaser till följd av indirekt ändring av markanvändning är betydande, och skulle kunna innebära att vinsterna i form av minskade utsläpp av växthusgaser för enskilda biodrivmedel helt eller delvis går förloerade. Detta beror på att nästan hela produktionen av biodrivmedel 2020 förväntas komma från grödor som odlas på mark som skulle kunna användas för att försörja livsmedels- och fodermarknaderna. För att minska sådana utsläpp är det lämpligt att skilja mellan olika grupper av grödor, såsom oljeväxter, socker och spannmål och andra stärkelserika grödor i enlighet med detta. Det är även nödvändigt att uppmuntra forskning om och utveckling av nya avancerade biodrivmedel som inte konkurrerar med livsmedelsgrödor, och fortsätta att undersöka hur olika grupper av grödor påverkar både direkt och indirekt ändring av markanvändning.
- (6) I syfte att undvika incitament för en avsiktligt ökad produktion av restprodukter från bearbetning på bekostnad av huvudprodukten bör man i definitionen av restprodukt från bearbetning utesluta restprodukter som är resultatet av en produktionsprocess som avsiktligt har ändrats i det syftet.
- (7) Flytande fornybara bränslen kommer troligtvis att krävas för att transportsektorn ska minska sina utsläpp av växthusgaser. Avancerade biodrivmedel, till exempel sådana som framställs från avfall och alger, ger stora minskningar av växthusgasutsläpp med låg risk för indirekt ändring av markanvändning och de konkurrerar inte direkt med livsmedels- och fodermarknaderna om jordbruksmarken. Det är därför lämpligt att uppmuntra till mer forskning om och ökad utveckling och produktion av sådana avancerade biodrivmedel eftersom dessa för närvarande inte är kommersiellt tillgängliga i större mängder, vilket delvis beror på konkurrensen om offentligt stöd med etablerad livsmedels- och grödobaserad biodrivmedelsteknik.
- (8) Det vore önskvärt att redan 2020 nå en betydligt högre konsumtionsnivå av avancerade biodrivmedel i unionen jämfört med nuvarande förbrukning. Varje medlemsstat bör främja förbrukning av avancerade biodrivmedel och sträva efter att uppnå en lägsta konsumtionsnivå av avancerade biodrivmedel på sina territorier, genom att fastställa ett icke rättsligt bindande nationellt mål som de ska försöka nå inom ramen för skyldigheten att se till att andelen energi från fornybara källor när det gäller alla former av transporter år 2020 är minst 10 % av den slutliga energianvändningen i transporter i den medlemsstaten. Om medlemsstaterna har planer för att nå sina nationella mål, bör de offentliggöras för att öka öppenheten och förutsägbarheten för marknaden.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (EGTL 350, 28.12.1998, s. 58).

- (9) Det är också lämpligt att medlemsstaterna rapporterar till kommissionen om konsumtionsnivån av avancerade biodrivmedel på sina territorier vid tidpunkten för fastställandet av de nationella målen och om vad de uppnått i fråga om dessa nationella mål 2020, om vilket en sammanfattande rapport bör offentliggöras, för att bedöma ändamålsenligheten av de åtgärder som införts genom detta direktiv när det gäller minskning av risken för växthusgasutsläpp på grund av indirekt ändring av markanvändning genom främjandet av avancerade biodrivmedel. Avancerade biodrivmedel som påverkar indirekt ändring av markanvändning i liten utsträckning och som ger stora totala minskningar av växthusgasutsläpp och främjandet av dessa förväntas att även fortsättningsvis spela en viktig roll för att minska användningen av fossila drivmedel i transportsektorn och utvecklingen av koldioxidsnål transportteknik efter 2020.
- (10) Europeiska rådet betonar i sina slutsatser från den 23 och 24 oktober 2014 att det inom ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 är viktigt att minska växthusgasutsläppen och riskerna med beroendet av fossila bränslen i transportsektorn, och uppmanar kommissionen att ytterligare studera instrument och åtgärder för ett heltäckande och teknikneutralt tillvägagångssätt för att främja utsläppsminskning och energieffektivitet i transportsektorn, för eldrivna transporter och för förnybara energikällor i transportsektorn även efter 2020.
- (11) Det är också viktigt att färdplanen för energi från förnybara energikällor för perioden efter 2020, som kommissionen ska lägga fram 2018 i enlighet med artikel 23.9 i direktiv 2009/28/EG, även för transportsektorn, utarbetas som en del av en bredare energi- och klimatrelaterad teknik- och innovationsstrategi för unionen, som ska utarbetas i enlighet med Europeiska rådets slutsatser från den 20 mars 2015. Därför bör man i god tid se över ändamålsenligheten i incitamenten för utveckling och spridning av avancerad biodrivmedelsteknik så att slutsatserna av den översynen kan beaktas fullt ut när färdplanen för perioden efter 2020 utarbetas.
- (12) Skillnaderna i de uppskattade utsläppen till följd av indirekt ändring av markanvändning uppkommer av att olika indata och huvudantaganden använts i fråga om jordbrukets utveckling, till exempel trenderna för jordbrukets avkastning och produktivitet, allokering till samprodukter och observerad global ändrad markanvändning och avskogningstakt, vilka är utanför biodrivmedelstillverkarnas kontroll. De flesta råvarorna för biodrivmedel produceras i unionen, men de uppskattade utsläppen på grund av indirekt ändring av markanvändning förväntas i första hand uppstå utanför unionen, i områden där produktionsökningen sannolikt kommer att åstadkommas till lägsta kostnad. Särskilt antagandena om omvandlingen av tropiska skogar och dräneringen av torvmark utanför unionen påverkar kraftigt de uppskattade utsläpp på grund av indirekt ändring av markanvändning som hör samman med tillverkning av biodiesel från oljegrödor och det är därför ytterst viktigt att se till att sådana data och antaganden ses över i linje med senaste tillgängliga informationen om ändrad markanvändning och avskogning, inbegripet tillvaratagande av framstegen på dessa områden genom pågående internationella program. Kommissionen bör därför, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rön, lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet i vilken den granskar ändamålsenligheten i de åtgärder som införts genom detta direktiv när det gäller att begränsa växthusutsläppen i samband med indirekt ändring av markanvändning till följd av produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen, samt granskar möjligheterna att i hållbarhetskriterierna införa justerade faktorer för beräkning av utsläpp som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning.
- (13) För att på lång sikt säkerställa konkurrenskraften för biobaserade industrisektorer och, i linje med kommissionens meddelande av den 13 februari 2012 med titeln *Innovation för hållbar tillväxt: En bioekonomi för Europa* och kommissionens meddelande av den 20 september 2011 med titeln *Färdplan för ett resurseffektivt Europa*, främja integrerade och diversifierade bioraffinaderier i hela Europa, bör förbättrade incitament i enlighet med direktiv 2009/28/EG fastställas på ett sätt som ger företräde för användning av biomassa som inte har högt ekonomiskt värde för annan användning än som biodrivmedel.
- (14) En ökad användning av el från förnybara energikällor är ett sätt att möta många utmaningar inom transportsektorn och andra energisektorer. Det är därför lämpligt att ge ytterligare incitament för att stimulera till användning av el från förnybara källor inom transportsektorn och att höja multipliceringsfaktorerna vid beräkningen av bidraget från el från förnybara energikällor inom eldrivna järnvägstransporter och i eldrivna vägfordon i syfte att förstärka deras inforande och genomslag på marknaden. Dessutom bör ytterligare åtgärder som syftar till att uppmuntra energieffektivitet och energibesparingar inom transportsektorn övervägas.

- (15) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (*) bidrar till att unionen närmar sig ett "återvinnings-samhälle", genom att sträva efter att undvika avfallsgenerering och att använda avfall som en resurs. Genom avfallshierarkin fastställs en prioriteringsordning för vad som allmänt utgör det totalt sett bästa miljöalternativet inom lagstiftning och politik på avfallsområdet. Medlemsstaterna bör stödja användningen av återvinnings-material, i enlighet med avfallshierarkin och målet att bli ett återvinningsamhälle, och bör när så är möjligt, inte stödja deponering eller förbränning av sådant återvinningsmaterial. Vissa av de råvaror som medför låga risker för indirekt ändring av markanvändning kan anses vara avfall. De kan dock fortfarande användas för andra ändamål som skulle utgöra en högre prioritering än energåtervinning i den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG. Därför är det lämpligt att medlemsstaterna tar vederbörlig hänsyn till avfallshierarki-principen i alla stimulansåtgärder för att främja biodrivmedel som innebär låga risker för indirekt ändring av markanvändning eller andra åtgärder för att minimera incitamenten till bedrägeri i samband med produktionen av dessa biodrivmedel så att incitamenten att använda sådana råvaror för biodrivmedel inte motverkar ansträngningarna för att minska avfallet eller öka återvinningen samt se till att tillgängliga resurser används hållbart och effektivt. Medlemsstaterna kan ta upp åtgärder som de vidtar i detta sammanhang i sin rapportering enligt direktiv 2009/28/EG.
- (16) Minimitroskeln för växthusgasutsläppsminskningar för biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras i nya anläggningar bör höjas för att förbättra dessas samlade växthusgasbalans samt avskräcka från ytterligare investeringar i anläggningar med låg prestanda vad gäller minskade växthusgasutsläpp. Genom denna ökning skyddas investeringar i produktionskapacitet för framställning av biodrivmedel och flytande biobränslen i enlighet med artikel 19.6 andra stycket i direktiv 2009/28/EG.
- (17) För att förbereda övergången till avancerade biodrivmedel och minimera de totala indirekta effekterna av förändrad markanvändning är det lämpligt att begränsa mängden biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras av spannmål och andra stärkelsrika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energändamål på jordbruksmark och som kan tillgodoräknas när det gäller uppfyllandet av de mål som fastställs i direktiv 2009/28/EG utan att begränsa den totala användningen av sådana biodrivmedel och flytande biobränslen. I enlighet med artikel 193 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (EUF-fördraget) påverkar inte fastställandet av ett gränsvärde på unionsnivå medlemsstaternas möjlighet att föreskriva lägre gränsvärden för mängden biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras av spannmål och andra stärkelsrika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlas som huvudgrödor i första hand för energändamål på jordbruksmark och som kan räknas på nationell nivå när det gäller uppfyllandet av de mål som fastställs i direktiv 2009/28/EG.
- (18) Medlemsstaterna bör ha möjlighet att välja att tillämpa gränsvärdet på mängden biodrivmedel som produceras av spannmål och andra stärkelsrika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energändamål på jordbruksmark som kan räknas när det gäller uppfyllandet av de mål som fastställs i artikel 7a i direktiv 98/70/EG.
- (19) Medlemsstaterna bör, i överensstämmelse med behovet att begränsa mängden biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras av spannmål och andra stärkelsrika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energändamål på jordbruksmark, ha som mål att fasa ut stöd till förbrukning av sådana biodrivmedel och flytande biobränslen när den överskrider gränsvärdet.
- (20) En begränsning av mängden biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras av spannmål och andra stärkelsrika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energändamål på jordbruksmark, och som kan räknas mot de mål som fastställs i direktiv 2009/28/EG påverkar inte medlemsstaternas frihet att själva planera hur de ska gå till väga för att lakta den föreskrivna andelen konventionella biodrivmedel inom det övergripande målet på 10 %. Följaktligen är tillträdet till marknaden för de biodrivmedel som produceras av anläggningar i drift före utgången av 2013 fortfarande helt öppet. Det här direktivet påverkar därför inte de berättigade förväntningarna hos aktörer som driver sådana anläggningar.
- (21) De preliminära medelvärdena för de beräknade utsläpp som orsakas genom indirekta ändringar av markanvändningen bör ingå i drivmedelsleverantörernas och kommissionens rapportering av växthusgasutsläpp från biodrivmedel enligt direktiv 98/70/EG samt i kommissionens rapportering av växthusgasutsläpp från
- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

biodrivmedel och flytande biobränslen enligt direktiv 2009/28/EG. Biodrivmedel som framställs av råvaror som inte leder till ytterligare efterfrågan på mark, t.ex. avfallsråvaror bör tilldelas en nollutsläppsfaktor.

- (22) Risk för indirekt ändring av markanvändning kan uppstå om särskilda grödor för icke-livsmedelsändamål som i första hand odlas för energändamål odlas på befintlig jordbruksmark som används för produktion av livsmedel och foder. Jämfört med livsmedels- och fodergrödor kan dock särskilda sådana grödor som i första hand odlas för energändamål ge större skador och bidra till återställandet av allvarigt skadat och kraftigt förorenad mark. Informationen om produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen från sådana särskilda grödor och hur den påverkar en ändrad markanvändning är knapphändig. Därför bör kommissionen också övervaka och regelbundet rapportera om läget vad gäller produktionen och förbrukningen i unionen av biodrivmedel och flytande biobränslen som framställs från sådana särskilda grödor samt övervaka och rapportera om de därmed förbundna effekterna. Befintliga projekt i unionen bör identifieras och användas för att förbättra informationsbasen för en mer ingående analys av både risker och fördelar i fråga om miljöhållbarhet.
- (23) Ökad avkastning i jordbrukssektorer genom intensifierad forskning, teknisk utveckling och kunskapsöverföring som överstiger de nivåer som skulle ha gällt om det inte hade funnits några produktionsfrämjande system för biodrivmedel som baseras på foder- och livsmedelsgrödor, samt odling av en andra årlig gröda på områden som inte tidigare användes för att odla en andra årlig gröda, kan bidra till att begränsa indirekt ändring av markanvändning. I den mån åtgärder för att minska indirekt ändring av markanvändning på nationell nivå eller projektnivå kan kvantifieras skulle åtgärder som införs genom detta direktiv kunna återspegla dessa produktionsförbättringar både när det gäller minskningar av de beräknade utsläppsvärdena för indirekt ändring av markanvändning och bidraget från biodrivmedel som baseras på livsmedels- och fodergrödor till det mål för andelen energi från förnybara källor inom transportsektorn som ska uppnås 2020.
- (24) Frivilliga certifieringssystem spelar en allt större roll i att tillhandahålla bevisning för uppfyllnad av hållbarhetskraven i direktiven 98/70/EG och 2009/28/EG. Det är därför lämpligt att ge kommissionen mandat att kräva att man inom frivilliga certifieringssystem, inbegripet inom dem som redan har erkänts av kommissionen i enlighet med artikel 7c.6 i direktiv 98/70/EG och artikel 18.6 i direktiv 2009/28/EG, regelbundet ska rapportera om sin verksamhet. Sådana rapporter bör offentliggöras i syfte att öka insynen och förbättra kommissionens kontroll. Vidare skulle en sådan rapportering tillhandahålla den information som kommissionen behöver för att kunna rapportera om hur de frivilliga certifieringssystemen fungerar i syfte att kunna peka på bästa praxis och vid behov lägga fram ett förslag om hur denna bästa praxis bör främjas ytterligare.
- (25) För att bidra till en väl fungerande inre marknad är det lämpligt att förtydliga under vilka villkor principen om omsesidigt erkännande gäller mellan alla typer av system som säkerställer att hållbarhetskrakterna uppfylls för biodrivmedel och flytande biobränslen som inrättats i enlighet med direktiven 98/70/EG och 2009/28/EG.
- (26) Det är mycket viktigt på alla nivåer med en god förvaltning och en rättighetsbaserad strategi, som omfattar alla mänskliga rättigheter, när det gäller att trygga livsmedels- och näringsförsörjningen, och det bör råda samstämmighet mellan olika strategier i händelse av negativa effekter på livsmedels- och näringsförsörjningen. I detta sammanhang är en god förvaltning av och säkerhet för besittningsrätt och nyttjanderätt till mark av särskild vikt. Därför bör medlemsstaterna respektera principerna för ansvarsfulla investeringar i jordbruks- och livsmedelsystem, som antogs av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations kommitté för globalt tryggad livsmedelsförsörjning i oktober 2014. Medlemsstaterna uppmantras också att stödja genomförandet av de frivilliga riktlinjerna för ansvarsfull förvaltning av besittningsrätt till mark, fiske och skogar inom ramen för nationell livsmedelstrygghet, som antogs av kommittén för globalt tryggad livsmedelsförsörjning i oktober 2013.
- (27) Trots att biodrivmedel som baseras på livsmedels- och fodergrödor generellt förknippas med risker för indirekt ändring av markanvändning finns det undantag. Medlemsstaterna och kommissionen bör uppmanas utveckling och användning av system som på ett tillförlitligt sätt kan visa att en viss mängd råvaror för biodrivmedel som producerats inom ett visst projekt inte har trängt undan produktion för andra ändamål. Exempel på detta kan vara när produktionen av biodrivmedel är lika stor som mängden överskottsproduktion som uppnåtts genom investeringar i förbättrad produktivitet över de nivåer som annars skulle ha uppnåtts i avsaknad av sådana produktivetsfrämjande system, eller när biodrivmedel produceras på mark där direkt ändrad markanvändning förekommit utan betydande negativa effekter på markens befintliga ekosystemtjänster, inbegripet skydd av kollagen och den biologiska mångfalden. Medlemsstaterna och kommissionen bör undersöka möjligheterna att

fastställa kriterier för identifiering och certifiering av sådana system som på ett tillförlitligt sätt kan visa att en viss mängd råvara för biodrivmedel som producerats inom ett visst projekt inte har förflyttat produktion i andra syften än framställning av biodrivmedel och att denna råvara för biodrivmedel har producerats i överensstämmelse med unionens hållbarhetskriterier för biodrivmedel. Endast den mängd råvaror som svarar mot den faktiska minskningen av förflyttningen som uppnås genom systemet får beaktas.

- (28) Det är lämpligt att anpassa reglerna för användningen av normalvärden för att säkerställa likabehandling för producenter oavsett var produktionen äger rum. Medan tredje länder har möjlighet att använda normalvärden måste unionens producenter använda sig av faktiska beräkningar om dessa är högre än normalvärdena eller om en rapport inte har lämnats in av medlemsstaten, vilket ökar deras administrativa börd. De nuvarande reglerna bör därför förenklas så att användningen av normalvärden inte begränsas till områden inom unionen som ingår i de förteckningar som avses i artikel 19.2 i direktiv 2009/28/EG och artikel 7d.2 i direktiv 98/70/EG.
- (29) Till följd av ikraftträdandet av EUF-fördraget måste de befogenheter som i enlighet med direktiven 2009/28/EG och 98/70/EG tilldelas kommissionen anpassas till artikel 290 och 291 i EUF-fördraget.
- (30) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 98/70/EG och 2009/28/EG bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (31) I syfte att göra det möjligt att anpassa direktiv 98/70/EG till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på tillägg av uppskattade typiska värden och normalvärden för biodrivmedel och anpassning av tillätna analysmetoder när det gäller specifikationerna för bränsle och undantaget för ångtryck som tillåts för bensin som innehåller bioetanol, samt fastställande av normalvärden för växthusgasutsläpp när det gäller förnybara flytande och gasformiga transportbiodrivmedel av icke-biologiskt ursprung och avskiljning och användning av koldioxid för transportändamål.
- (32) I syfte att göra det möjligt att anpassa direktiv 2009/28/EG till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på eventuella tillägg i förteckningen över råvaror för framställning av biodrivmedel och biodrivmedel vilkas bidrag till målet i artikel 3.4 ska anses vara två gånger så stort som deras energinnehåll och även med avseende på tillägg av uppskattade typiska värden och normalvärden för möjliga biodrivmedels- och flytande biobränsleproduktionskedjor, samt anpassning av energiinnehållet i transportdrivmedel i enlighet med bilaga III till direktiv 2009/28/EG till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.
- (33) Det är av särskilt betydelse att kommissionen vid tillämpningen av direktiv 98/70/EG och 2009/28/EG genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (34) Kommissionen bör, mot bakgrund av de bästa och senaste tillgängliga vetenskapliga rönen, göra en översyn av hur ändamålsenliga de åtgärder som införs genom detta direktiv har varit när det gäller att begränsa effekten av växthusgasutsläpp som orsakas av indirekt ändring av markanvändning och att hitta möjliga vägar för att minimera effekterna av den effekten.
- (35) Det är viktigt att kommissionen utan dröjsmål lägger fram ett heltäckande förslag till en kostnadseffektiv och teknikneutral strategi efter 2020 för att skapa ett långsiktigt perspektiv för investeringar i hållbara biodrivmedel som innebär låga risker för indirekt ändring av markanvändning och andra sätt att minska koldioxidutsläppen i transportsektorn.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (36) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument av den 28 september 2011^(*) har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeförhållanden åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (37) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att säkerställa en inre marknad för bränsle för vägtransporter och mobila maskiner som inte är avsedda att användas för vägtransporter och säkerställa efterlevnad av minimigränserna för miljöskydd vid användning av sådant bränsle, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av deras omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (38) Direktiven 98/70/EG och 2009/28/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändring av direktiv 98/70/EG

Direktiv 98/70/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande punkter läggas till:

- "10. *förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke-biologiskt ursprung*: flytande eller gasformiga bränslen av annat slag än biodrivmedel, vilkas energiinnehåll hämtas från andra förnybara energikällor än biomassa och som används inom transport,
11. *stärkelserika grödor*: grödor, framför allt spannmål (oavsett om det enbart är sädeskornen eller hela växten, till exempel vad gäller majs, som används), rotfrukter (till exempel potatis, jordärtskocka, sotpotatis, maniok och jams) och stamknölar (till exempel taro),
12. *biodrivmedel som innebär låga risker för indirekt ändring av markanvändning*: biodrivmedel vars råvaror för framställningen har producerats inom system som minskar förflyttningar av produktion i andra syften än framställning av biodrivmedel och som producerats i överensstämmelse med hållbarhetskriterierna för biodrivmedel i artikel 7b,
13. *restprodukt från bearbetning*: ett ämne som inte är den eller de slutprodukter som produktionsprocessen direkt söker att producera; den är inte huvudsyftet med produktionsprocessen och processen har inte avsiktligt ändrats för att producera den,
14. *restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk*: restprodukter som direkt genereras inom jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk; restprodukter från relaterad industri eller bearbetning inbegrips inte."

2. Artikel 7a ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke införas efter första stycket:

"Medlemsstaterna får ge leverantörer av biodrivmedel för luftfarten möjlighet att välja om de vill bidra till den minskningskyldighet som fastställs i punkt 2 i den här artikeln förutsatt att dessa biodrivmedel uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 7b."

^(*) EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- b) I punkt 2 ska följande stycke läggas till:

"Medlemsstaterna får föreskriva att det största bidraget från biodrivmedel som producerats av spannmål och andra stärkelserika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energändamål på jordbruksmark för uppfyllandet av det mål som avses i första stycket i denna punkt, inte ska vara större än det största bidraget enligt artikel 3.4 d andra stycket i direktiv 2009/28/EG."

- c) Punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.3 för att fastställa ingående bestämmelser för att medlemsstaterna enhetligt ska genomföra punkt 4 i den här artikeln."

- d) Följande punkter ska läggas till:

"6. Kommissionen ska ges befogenhet att senast den 31 december 2017 anta delegerade akter för att fastställa normalvärden för växthusgasutsläpp, om sådana värden inte redan har fastställts före den 5 oktober 2015, avseende

a) förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke-biologiskt ursprung,

b) avskiljning och användning av koldioxid för transportändamål.

7. Inom den rapportering som anges i punkt 1 ska medlemsstaterna se till att drivmedelsleverantörerna årligen rapporterar till den myndighet som utsetts av medlemsstaten om produktionskedjorna för biodrivmedel, volymer av biodrivmedel som framställs av de råvaror som klassificeras i bilaga V del A och växthusgasutsläppen per energienhet under hela livscykeln, inbegripet de preliminära medelvärdena för de beräknade utsläpp från biodrivmedel som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning. Medlemsstaterna ska rapportera dessa uppgifter till kommissionen."

3. Artikel 7b ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Den minskning av växthusgasutsläppen som uppnås genom användningen av biodrivmedel som ska beaktas för de syften som anges i punkt 1 ska vara minst 60 % för biodrivmedel som produceras i anläggningar som tas i drift efter den 5 oktober 2015. En anläggning ska anses vara i drift så snart det har förekommit fysisk produktion av biodrivmedel.

För de anläggningar som var i drift senast den 5 oktober 2015 ska den minskning av växthusgasutsläppen som uppnås genom användningen av biodrivmedel som ska beaktas för de syften som anges i punkt 1 vara minst 35 % fram till och med den 31 december 2017 och minst 50 % från och med den 1 januari 2018.

Den minskning av växthusgasutsläppen som uppnås genom användning av biodrivmedel ska beräknas i enlighet med artikel 7d.1."

- b) I punkt 3 ska andra stycket utgå.

4. Artikel 7c ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 3 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.3 för att upprätta en förteckning över den lämpliga och relevanta information som avses i de första två styckena i denna punkt. Kommissionen ska särskilt se till att tillhandahållandet av informationen inte innebär en orimligt tung administrativ börda för aktörerna i allmänhet och för småbrukare, producentorganisationer och kooperativ i synnerhet."

b) I punkt 5 ska följande stycken läggas till:

"De frivilliga certifieringsystem som avses i punkt 4 (nedan kallade *frivilliga system*) ska regelbundet och minst en gång om året offentliggöra en förteckning över de certifieringsorgan som de använder för oberoende granskning och för varje certifieringsorgan ange av vilken enhet eller nationell myndighet det har erkänts och vilken enhet eller nationell myndighet som utövar tillsyn över det.

För att framför allt förhindra bedrägerier får kommissionen på grundval av en riskanalys eller de rapporter som avses i punkt 6 andra stycket i denna artikel ange normerna för oberoende granskning och kräva att samtliga frivilliga system ska tillämpa dessa normer. Detta ska ske genom genomförandeakter som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.3. Man ska i dessa akter ange en tidsram inom vilken frivilliga system måste tillämpa dessa normer. Kommissionen får upphäva beslut om godkännande av frivilliga system om dessa system inte tillämpar dessa normer under föreskriven tid."

c) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Beslut enligt punkt 4 i den här artikeln ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.3. De ska ha en giltighetsperiod på högst fem år.

Kommissionen ska kräva att man inom varje frivilligt system, för vilket ett beslut har antagits enligt punkt 4, senast den 6 oktober 2016 och därefter årligen senast den 30 april, lägger fram en rapport för kommissionen som omfattar var och en av de punkter som anges i tredje stycket i den här punkten. Genomgående ska rapporten omfatta det föregående kalenderåret. Den första rapporten ska omfatta minst sex månader räknat från den 9 september 2015. Kravet på framläggande av rapport ska endast gälla frivilliga system som har varit i drift under minst 12 månader.

Senast den 6 april 2017 ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en analys av de rapporter som avses i andra stycket i denna punkt, med en översyn av hur de avtal som avses i punkt 4 eller frivilliga system fungerar för vilka ett beslut har antagits i enlighet med denna artikel samt med ett fastställande av bästa praxis. Rapporten ska utgå från bästa tillgängliga information, inbegripet efter samråd med berörda parter, och praktiska erfarenheter av tillämpningen av de berörda avtalen eller systemen. Rapporten ska normalt innehålla en analys av

- a) granskningarnas oberoende, metod och frekvens, både i förhållande till vad som anges i dessa avseenden i dokumentationen om systemet, vid den tidpunkt då det berörda systemet godkändes av kommissionen, samt med avseende på branschstandarder för bästa praxis,
- b) tillgänglighet, erfarenhet och öppenhet beträffande tillämpningen av metoder för att upptäcka och åtgärda bristande efterlevnad, framför allt när det gäller att hantera förekomst av eller påståenden om allvariga forseelser som har begåtts av systemets medlemmar,
- c) öppenhet, framför allt när det gäller systemets tillgänglighet och tillgången till översättningar på de tillämpliga språken i de länder och regioner som råvarorna kommer från, förteckningar över godkända aktörer och relevanta certifikat samt granskningsrapporter,
- d) berörda parter delaktighet, framför allt när det gäller samråd med urbefolkningar och lokalsamhällen före beslutsfattande vid utarbetandet och översynen av systemet samt under granskningar, liksom den respons som ges åt deras bidrag,
- e) systemets allmänna tillförlitlighet, framför allt mot bakgrund av bestämmelserna om ackreditering av granskare och relevanta systemorgan samt om deras lämplighet och oberoende,
- f) marknadsuppdatering av systemet, antal certifierade råvaror och biodrivmedel, uppdelade på ursprungsland och typ, samt antal deltagare.

g) vinst i termer av smidighet och effektivitet med att införa ett kontrollsystem som säkerställer att medlemmarna respekterar de hållbarhetskriterier som föreskrivs i ovannämnda system samt förhindra bedrägerier med särskild uppmärksamhet på upptäckt, hantering och uppföljning av misstänkta bedrägerier och andra oegentligheter samt där så är lämpligt det antal fall av bedrägerier eller oegentligheter som upptäckts.

och i synnerhet

h) alternativ i fråga om de enheter som ska bemyndigas att erkänna och utöva tillsyn över certifieringsorgan,

i) kriterier för erkännande eller ackreditering av certifieringsorgan,

j) regler för hur tillsynen av certifieringsorganen ska utföras,

k) sätt att underlätta eller förbättra främjandet av bästa praxis.

En medlemsstat får anmäla sitt nationella system till kommissionen. Kommissionen ska prioritera bedömningen av ett sådant system. Beslut om huruvida ett sådant anmält nationellt system uppfyller villkoren i detta direktiv ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.3 för att underlätta ömsesidigt bilateralt eller multilateralt erkännande av kontrollsystem som säkerställer att hållbarhetskriterierna för biodrivmedel respekteras. Om beslutet är positivt får inte system som inrättats i enlighet med denna artikel vägra att ömsesidigt erkänna den medlemsstatens system när det gäller kontrollen av att hållbarhetskriterierna i artikel 7b.2-5 respekteras."

d) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ska kommissionen granska tillämpningen av artikel 7b med avseende på biodrivmedlets ursprung och, inom sex månader från det att framställan mottagits, besluta i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.3 om huruvida den berörda medlemsstaten får beakta biodrivmedlet från den källan med avseende på artikel 7a."

5. Artikel 7d ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

"3. De typiska växthusgasutsläpp från odling av jordbruksråvaror som anges i de rapporter som avses i punkt 2 när det gäller medlemsstaterna och, när det gäller territorier utanför unionen, uppgifter i rapporter som motsvarar dem som avses i punkt 2 och som har utarbetats av behöriga organ, får rapporteras till kommissionen.

4. Kommissionen får, genom en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.3, besluta att de rapporter som avses i punkt 3 i den här artikeln innehåller de tillförlitliga uppgifter som krävs för beräkningen av växthusgasutsläppen, med avseende på artikel 7b.2, i samband med odling av de råvaror för biodrivmedel som är typiska i de aktuella områdena.

5. Kommissionen ska senast den 31 december 2012 och därefter vartannat år utarbeta och offentliggöra en rapport om de uppskattade typiska värdena och normalvärdena i bilaga IV, delarna B och E, med särskilt beaktande av utsläpp från transporter och bearbetning.

Om de rapporter som avses i första stycket visar att de uppskattade typiska värdena och normalvärdena i bilaga IV, delarna B och E, kan behöva anpassas mot bakgrund av de senaste tillgängliga vetenskapliga rönen ska kommissionen, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet."

b) Punkt 6 ska utgå.

c) I punkt 7 ska första, andra och tredje styckena ersättas med följande:

"7. Kommissionen ska granska bilaga IV i syfte att, när så är motiverat, lägga till värden för ytterligare produktionskedjor för biodrivmedel för samma eller för andra råvaror. Granskningen ska också omfatta ändringen av den metod som fastställs i bilaga IV, del C, särskilt med avseende på

- redovisningsmetoden för avfall och restprodukter,
- redovisningsmetoden för samprodukter,
- redovisningsmetoden för kraftvärme, och
- den status som tilldelas skörderester som samprodukter.

Normalvärdena för biodiesel från vegetabilisk eller animalisk avfallsolja ska ses över så snart som möjligt. Om kommissionens granskning visar att tillägg i bilaga IV bör göras ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10a i syfte att lägga till, men inte att avföra eller ändra, uppskattade typiska värden och normalvärden i bilaga IV, delarna A, B, D och E för möjliga biodrivmedel för vilka specifika värden ännu inte har upptagits i den bilagan."

d) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. När så är nödvändigt för att säkerställa en enhetlig tillämpning av bilaga IV, del C, punkt 9 får kommissionen anta genomförandeakter som innehåller detaljerade tekniska specifikationer och definitioner. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.3."

6. Artikel 7e.2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionens rapporter till Europaparlamentet och rådet som avses i artiklarna 7b.7, 7c.2, 7c.9, 7d.4 och 7d.5, samt de rapporter och den information som tillhandahålls i enlighet med artiklarna 7c.3 första och femte styckena och 7d.2 första och femte styckena, ska utarbetas och överlämnas för både direktiv 2009/28/EG och detta direktivs ändamål."

7. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna ska kontrollera efterlevnaden av kraven i artiklarna 3 och 4 när det gäller bensin- och dieselbränslen, på grundval av de analysmetoder som avses i bilaga I respektive bilaga II."

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Medlemsstaterna ska senast den 31 augusti varje år lämna in en rapport med nationella uppgifter om bränslekvalitet för det föregående kalenderåret. Kommissionen ska anta ett gemensamt format för rapporteringen av nationella uppgifter om bränslekvalitet genom en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 11.3. Den första rapporten ska lämnas in senast den 30 juni 2002. Från och med den 1 januari 2004 ska rapporteringsformatet överensstämma med vad som anges i relevant europeisk standard. Medlemsstaterna ska dessutom rapportera vilka totala volymer bensin- och dieselbränslen som saluförts på deras territorier och vilka volymer blyfria bensin- och dieselbränslen som saluförts med en högsta svavelhalt på 10 mg/kg. Medlemsstaterna ska dessutom rapportera årligen om huruvida den geografiska fördelningen varit balanserad när det gäller bensin- och dieselbränslen med en högsta svavelhalt på 10 mg/kg som saluförts på deras territorier."

8. I artikel 8a ska punkt 3 ersättas med följande:

"3. Mot bakgrund av den bedömning som görs med den testmetod som avses i punkt 1 får Europaparlamentet och rådet se över det gränsvärde för MMT-halten i bränsle som anges i punkt 2, på grundval av ett lagstiftningsförslag från kommissionen."

9. I artikel 9.1 ska följande led läggas till:

"k) Produktionskedjor, volymer och växthusgasutsläpp per energienhet under hela livsrytten, inbegripet de preliminära medelvärdena för de beräknade utsläpp som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning och därtill kopplat intervall härlett från känslighetsanalysen enligt bilaga V, av de biodrivmedel som förbrukas inom unionen. Kommissionen ska offentliggöra uppgifter om de preliminära medelvärdena för de beräknade utsläpp som orsakas genom indirekta ändringar av markanvändningen och därtill kopplat intervall härlett från känslighetsanalysen."

10. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

"Förfarande för anpassning av tillåtna analysmetoder och tillåtna undantag för ångtryck".

b) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10a i den utsträckning det är nödvändigt för att anpassa de godkända analysmetoderna i syfte att säkerställa samstämmighet med eventuella ändringar av de europeiska standarder som avses i bilaga I eller bilaga II. Kommissionen ska också ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10a för att anpassa de tillåtna undantagen för ångtryck i kPa för etanolhalten i bensin som föreskrivs i bilaga III inom den tidsfrist som fastställs i artikel 3.4 första stycket. Sådana delegerade akter ska inte påverka undantag som beviljats i enlighet med artikel 3.4."

11. Följande artikel ska införas:

"Artikel 10a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7a.6, 7d.7 och 10.1 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 5 oktober 2015.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7a.6, 7d.7 och 10.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7a.6, 7d.7 och 10.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

12. Artikel 11 ska ersättas med följande:

*Artikel 11

Kommittéförfarande

1. Utom i de fall som avses i punkt 2 ska kommissionen biträdas av kommittén för bränslekvalitet. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).
2. I frågor som rör hållbarheten för biodrivmedel enligt artiklarna 7b, 7c och 7d ska kommissionen biträdas av den kommitté för hållbarhet för biodrivmedel och flytande biobränslen som avses i artikel 25.2 i direktiv 2009/28/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

13. Bilaga IV ska ändras och bilaga V läggas till i enlighet med bilaga I till detta direktiv.

Artikel 2

Ändring av direktiv 2009/28/EG

Direktiv 2009/28/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 andra stycket ska följande led läggas till:

- *p) *avfall*: i enlighet med definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG (*). Ämnen som avsiktligt manipulerats eller kontaminerats för att uppfylla definitionen omfattas inte av denna definition.
- q) *stärkelserika grödor*: grödor, framför allt spannmål (oavsett om det enbart är sädeskornen eller hela växten, till exempel vad gäller majs, som används), rotfrukter (till exempel potatis, jordärtskocka, sotpotatis, maniok och jama) och stamknölar (till exempel taro).
- r) *material som innehåller både cellulosa och lignin*: material som består av lignin, cellulosa och hemicellulosa, såsom biomassa från skog, vedartade energigrödor samt restprodukter och avfall från skogsindustri.
- s) *cellulosa från icke-livsmedel*: material som främst består av cellulosa och hemicellulosa och har ett lägre ligninnehåll än material som innehåller både cellulosa och lignin. Det inbegriper rester från livsmedels- och fodergrödor (till exempel halm, stjälkar, agnar och skal), gräsartade energigrödor med lågt stärkelseinnehåll (till exempel rajgräs, jungfruhirs, miskantus, italienskt rör och täckgrödor före och efter huvudgrödor m.m.), industriella restprodukter (inbegripet från livsmedels- och fodergrödor efter att vegetabiliska oljor, socker, stärkelse och protein har utvunnits) samt material från biologiskt avfall.
- t) *restprodukt från bearbetning*: ett ämne som inte är den eller de slutprodukter som produktionsprocessen direkt söker att producera; den är inte huvudsyftet med produktionsprocessen och processen har inte avsiktligt ändrats för att producera den.
- u) *förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke-biologiskt ursprung*: flytande eller gasformiga bränslen av annat slag än biodrivmedel, vilkas energiinnehåll hämtas från andra förnybara energikällor än biomassa och som används inom transporter.

- v) *restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk*: restprodukter som direkt genereras inom jordbruk, vattenbruk, fiske och skogsbruk; restprodukter från relaterad industri eller bearbetning inbegrips inte.
- w) *biodrivmedel och flytande biobränslen som innebär låga risker för indirekt ändring av markanvändning*: biodrivmedel och flytande biobränslen vars råvaror för framställningen har producerats inom system som minskar förflyttningar av produktion i andra syften än framställning av biodrivmedel och flytande biobränslen och som producerats i överensstämmelse med hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen i artikel 17.
- (*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3)."

2. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska följande stycke läggas till:

"För uppfyllandet av de mål som avses i första stycket i denna punkt får det högsta sammanlagda bidraget från biodrivmedel och flytande biobränslen som producerats av spannmål, andra stärkelserika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlats som huvudgrödor för i första hand energiändamål på jordbruksmark inte vara större än en energikvantitet som motsvarar det största bidraget enligt punkt 4 d."

b) I punkt 4 ska andra stycket ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

"a) Vid beräkningen av nämnaren, dvs. den totala energianvändningen i transporter i enlighet med första stycket, ska endast bensin, diesel, biodrivmedel som används för väg- och tågtransport och el, inbegripet el som används för produktion av förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke-biologiskt ursprung, beaktas."

ii) I led b ska följande mening läggas till:

"Detta led påverkar inte tillämpningen av led d i denna punkt eller av artikel 17.1 a."

iii) Led c ska ersättas med följande:

"c) Vid beräkningen av bidraget från el som produceras från förnybara energikällor och används i alla typer av elfordon och för produktion av förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke-biologiskt ursprung får medlemsstaterna, vid tillämpningen av leden a och b, välja att använda antingen den genomsnittliga andelen el från förnybara energikällor i unionen eller andelen el från förnybara energikällor i det egna landet, uppmätt två år före det ifrågavarande året. Vid beräkningen av användningen av el från förnybara energikällor i eldrivna järnvägstransporter ska denna användning dessutom anses ha 2,5 gånger energiinnehållet från tillförseln av el från förnybara energikällor. Vid beräkningen av användningen av el från förnybara energikällor i eldrivna vägfordon i led b ska denna användning anses ha 5 gånger energiinnehållet från tillförseln av el från förnybara energikällor."

iv) Följande led ska läggas till:

"d) Vid beräkningen av biodrivmedel i täljaren, ska andelen biodrivmedel producerade av spannmål, andra stärkelserika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energiändamål på jordbruksmark högst vara 7 % av den totala energianvändningen i transporter i medlemsstaterna 2020.

Biodrivmedel producerade av råvaror som ingår i förteckningen i bilaga IX ska inte räknas med i det gränsvärde som anges i första stycket i denna punkt.

Medlemsstaterna får besluta att andelen energi från biodrivmedel producerade av grödor som odlas som huvudgrödor i första hand för energändamål på jordbruksmark, utom spannmål och andra stärkelserika grödor, socker och oljegrödor, inte ska räknas med i det gränsvärde som anges i första stycket i denna punkt, förutsatt att

- i) kontrollen av efterlevnaden av hållbarhetskriterierna i artikel 17.2–17.5 har genomförts i enlighet med artikel 18, och
 - ii) dessa grödor har odlats på mark som omfattas av bilaga V, del C punkt 8, och motsvarande 'e₂'-bonus enligt bilaga V, del C punkt 7, har tagits med i beräkningen av växthusgasutsläpp för att visa att artikel 17.2 efterlevs.
- e) Varje medlemsstat ska eftersträva målet att nå en lägsta konsumtionsnivå på sina territorier av biodrivmedel framställda av råvaror och andra drivmedel i förteckningen i bilaga IX, del A. Varje medlemsstat ska därför senast den 6 april 2017 fastställa ett nationellt mål som man ska försöka nå. Ett referensvärde för detta mål ska vara 0,5 procentenheter uttryckt som energiinnehåll av andelen energi från förnybara energikällor inom alla former av transporter 2020 enligt första stycket, vilket ska nås genom biodrivmedel och andra drivmedel framställda av råvaror i förteckningen i bilaga IX, del A. Dessutom får biodrivmedel tillgodoräknas det nationella målet, om de dels är framställda av råvaror som inte anges i förteckningen i bilaga IX vilka av de behöriga nationella myndigheterna fastställts vara avfall, restprodukter, cellulosa från icke-livsmedel eller material som innehåller både cellulosa och lignin, dels används i befintliga anläggningar före antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 (*).

Medlemsstaterna får fastställa ett lägre nationellt mål än referensvärdet 0,5 procentenheter med hänvisning till åtminstone ett av följande skäl:

- i) Objektiva faktorer såsom begränsad potential för hållbar framställning av biodrivmedel framställda av råvaror och andra drivmedel enligt bilaga IX, del A, eller begränsad tillgång på sådana biodrivmedel till kostnadseffektivt pris på marknaden.
- ii) Särskilda tekniska eller klimatrelaterade förhållanden på den nationella marknaden för transportdrivmedel, såsom vägfordonsparkens sammansättning och skick.
- iii) Nationell politik för tilldelning av avpassade ekonomiska resurser som incitament till energieffektivitet och användning av el från förnybara energikällor inom transport.

När medlemsstaterna fastställer sina nationella mål ska de tillhandahålla tillgänglig information om de kvantiteter biodrivmedel som förbrukas av råvaror och andra drivmedel i förteckningen i bilaga IX, del A.

När medlemsstaterna fastställer sin politik för att främja produktion av drivmedel från råvaror som ingår i förteckningen i bilaga IX, ska de ta vederbörlig hänsyn till den avfallshierarki som fastställs i artikel 4 i direktiv 2008/98/EG, inklusive dess bestämmelser om ett livscykelstänkande vad avser den allmänna påverkan av generering och hantering av olika avfallsflöden.

Kommissionen ska, i enlighet med artikel 24 i detta direktiv, offentliggöra

- medlemsstaternas nationella mål,
- medlemsstaternas planer för att uppnå de nationella målen, om sådana finns tillgängliga,
- i tillämpliga fall skälen till att medlemsstaternas nationella mål avviker från referensvärdet, vilket ska ha anmälts i enlighet med artikel 4.2 i direktiv (EU) 2015/1513, och
- en sammanfattning av medlemsstaternas resultat i fråga om deras nationella mål.

f) Bidraget från biodrivmedel som produceras av de råvaror som anges i bilaga IX ska anses vara två gånger så stort som deras energiinnehåll för uppfyllandet av det mål som fastställs i första stycket.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/1513 av den 9 september 2015 om ändring av direktiv 98/70/EG om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av direktiv 2009/28/EG om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 239, 15.9.2015, s. 1)."

c) I punkt 4 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Kommissionen ska vid behov senast den 31 december 2017 lägga fram ett förslag som på vissa villkor medger att hela den mängd el från förnybara energikällor som används för att driva alla typer av elfordon samt för produktion av förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke-biologiskt ursprung får beaktas."

d) Följande punkt ska läggas till:

"5. För att minska risken för att det görs mer än ett anspråk på enskilda leveranser i unionen ska medlemsstaterna och kommissionen sträva efter att stärka samarbetet mellan nationella system samt mellan nationella system och frivilliga system som inrättas i enlighet med artikel 18 och vid behov även utbyte av uppgifter. För att förhindra att material avsiktligt manipuleras eller kasseras för att kunna omfattas av bilaga IX ska medlemsstaterna uppmuntra utveckling och användning av system för att spåra råvaror och de biodrivmedel som härrör från dem genom hela värdekedjan. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder vidtas om bedrägerier upptäcks. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2017 och därefter vartannat år rapportera om de åtgärder som de har vidtagit, i händelse de inte har lämnat motsvarande information om tillförlitligheten och skydd mot bedrägerier i sina lägesrapporter om främjandet och användningen av energi från förnybara energikällor, vilka upprättats i enlighet med artikel 22.1 d.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 25a i syfte att ändra förteckningen över råvaror i bilaga IX, del A, för att lägga till råvaror men inte avföra dem. Kommissionen ska anta en separat delegerad akt för varje råvara som ska läggas till i förteckningen i bilaga IX, del A. Varje delegerad akt ska grundas på en analys av den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen, med vederbörlig hänsyn till principerna i fråga om den avfallshierarki som fastställs i direktiv 2008/98/EG, och med stöd till slutsatsen att de berörda råvarorna för framställning inte skapar någon tillkommande efterfrågan på land eller i betydande grad snedvrider marknaderna för (bi-)produkter, avfall eller restprodukter, att de åstadkommer en avsevärd minskning av utsläppen av växthusgaser jämfört med fossila bränslen och att de inte riskerar att ge negativa effekter på miljön och den biologiska mångfalden."

3. I artikel 5 ska punkt 5 ersättas med följande:

"5. Kommissionen ska ges befogenhet att anta genomförandeakter enligt artikel 25a med avseende på att anpassa energiinnehållet i de transportdrivmedel som anges i bilaga III till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen."

4. I artikel 6 ska punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

"1. Medlemsstaterna får enas om och vidta åtgärder för statistiska överföringar från en medlemsstat till en annan av bestämda mängder energi från förnybara energikällor. Den överförda mängden ska

a) dras av från den mängd förnybar energi som beaktas när man mäter efterlevnaden av kraven i artikel 3.1, 3.2 och 3.4 hos den medlemsstat som genomför överföringen, och

b) läggas till den mängd förnybar energi som beaktas när man mäter efterlevnaden av kraven i artikel 3.1, 3.2 och 3.4 hos en annan medlemsstat som tar emot överföringen.

2. De åtgärder som avses i punkt 1 i den här artikeln avseende artikel 3.1, 3.2 och 3.4 får gälla under ett eller flera år. De ska anmälas till kommissionen senast tre månader efter utgången av varje år då de gäller. Den information som skickas till kommissionen ska innehålla uppgifter om mängd och pris på den berörda energin."

5. Artikel 17 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Den minskning av växthusgasutsläppen som uppnås genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen som ska beaktas för de syften som anges i punkt 1 ska vara minst 60 % för biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras i anläggningar som tas i drift efter den 5 oktober 2015. En anläggning ska anses vara 'i drift' så snart det har förekommit fysisk produktion av biodrivmedel eller flytande biobränslen.

För de anläggningar som var i drift senast den 5 oktober 2015 ska den minskning av växthusgasutsläppen som uppnås genom användningen av biodrivmedel och flytande biobränslen som ska beaktas för de syften som anges i punkt 1 vara minst 35 % fram till och med den 31 december 2017 och minst 50 % från och med den 1 januari 2018.

Den minskning av växthusgasutsläppen som uppnås genom användning av biodrivmedel och flytande biobränslen ska beräknas i enlighet med artikel 19.1."

b) I punkt 3 ska andra stycket utgå.

6. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 3 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Kommissionen ska anta genomförandesakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3 för att upprätta en förteckning över den lämpliga och relevanta information som avses i de första två styckena i denna punkt. Kommissionen ska särskilt se till att tillhandahållandet av informationen inte innebär en orimligt tung administrativ börda för aktörerna i allmänhet och för småbrukare, producentorganisationer och kooperativ i synnerhet."

b) I punkt 4 ska andra stycket ersättas med följande:

"Kommissionen får besluta att frivilliga nationella eller internationella system med normer för produktion av biobränselprodukter innehåller de tillförlitliga uppgifter som krävs för de syften som anges i artikel 17.2 och/eller visar att leveranserna av biodrivmedel eller flytande biobränsle uppfyller hållbarhetskriterierna i artikel 17.3, 17.4 och 17.5 och/eller att inga material avsiktligt har manipulerats eller kasserats så att leveranserna eller delar av dem skulle omfattas av bilaga IX. Kommissionen får besluta att dessa system innehåller tillförlitliga uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits för att skydda områden som erbjuder grundläggande ekosystemtjänster i kritiska lägen (b.l.a. skydd av avrinningsområden och erosionskydd), skydd av mark, vatten och luft, återställande av skadad mark, undvikande av överdriven vattenförbrukning i områden med knapp vattentillgång samt om de aspekter som avses i artikel 17.7 andra stycket. Kommissionen får också med avseende på tillämpningen av artikel 17.3 b ii erkänna skyddsområden för sällsynta, hotade eller utrotningshotade ekosystem eller arter som erkänts som sådana genom internationella avtal eller ingår i förteckningar som utarbetats av mellanstatliga organisationer eller av Internationella naturskyddsunionen."

c) I punkt 5 ska följande stycken läggas till:

"De frivilliga certifieringssystem som avses i punkt 4 (nedan kallade *frivilliga system*) ska regelbundet och minst en gång om året offentliggöra en förteckning över de certifieringsorgan som de använder för oberoende granskning och för varje certifieringsorgan ange av vilken enhet eller nationell myndighet det har erkänts och vilken enhet eller nationell myndighet som utövar tillsyn över det.

För att framför allt förhindra bedrägerier får kommissionen på grundval av en riskanalys eller de rapporter som avses i punkt 6 andra stycket i denna artikel ange normerna för oberoende granskning och kräva att samtliga frivilliga system ska tillämpa dessa normer. Detta ska ske genom genomförandeakter som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3. Man ska i dessa akter ange en tidsram inom vilken frivilliga system måste tillämpa dessa normer. Kommissionen får upphäva beslut om godkännande av frivilliga system om dessa system inte tillämpar dessa normer under föreskriven tid."

d) Punkt 6 ska ersättas med följande:

"6. Beslut enligt punkt 4 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3. De ska ha en giltighetsperiod på högst fem år.

Kommissionen ska kräva att varje frivilligt system, för vilket ett beslut har antagits enligt punkt 4, senast den 6 oktober 2016, och därefter årligen senast den 30 april, lägger fram en rapport för kommissionen som omfattar var och en av de punkter som anges i tredje stycket i denna punkt. Genomgående ska rapporten omfatta det föregående kalenderåret. Den första rapporten ska omfatta minst sex månader räknat från den 9 september 2015. Kravet på framläggande av rapport ska endast gälla frivilliga system som har varit i drift under minst 12 månader.

Senast den 6 april 2017, och därefter inom sina rapporter enligt artikel 23.3, ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en analys av de rapporter som avses i andra stycket i denna punkt, med en översyn av hur de avtal som avses i punkt 4 eller frivilliga system fungerar för vilka ett beslut har antagits i enlighet med denna artikel samt med ett fastställande av bästa praxis. Rapporten ska utgå från bästa tillgängliga information, inbegripet efter samråd med berörda parter, och praktiska erfarenheter av tillämpningen av de berörda avtalen eller systemen. Rapporten ska normalt innehålla en analys av

- a) granskningarnas oberoende, metod och frekvens, både i förhållande till vad som anges i dessa avseenden i dokumentationen om systemet, vid den tidpunkt då det berörda systemet godkändes av kommissionen, och med avseende på branschstandarder för bästa praxis,
- b) tillgänglighet, erfarenhet och öppenhet beträffande tillämpningen av metoder för att upptäcka och åtgärda bristande efterlevnad, framför allt när det gäller att hantera förekomst av eller påståenden om allvarliga förseelser som har begåtts av systemets medlemmar,
- c) öppenhet, framför allt när det gäller systemets tillgänglighet och tillgången till översättningar på de tillämpliga språken i de länder och regioner som råvarorna kommer från, förteckningar över godkända aktörer och relevanta certifikat samt granskningsrapporter,
- d) berörda parters delaktighet, framför allt när det gäller samråd med urbefolkningar och lokalsamhällen före beslutsfattande vid utarbetandet och översynen av systemet samt under granskningar liksom den respons som ges åt deras bidrag,
- e) systemets allmänna tillförlitlighet, framför allt mot bakgrund av bestämmelserna om akreditering av granskare och relevanta systemorgan samt om deras lämplighet och oberoende,
- f) marknadsuppdatering av systemet, antal certifierade råvaror och biodrivmedel, uppdelade på ursprungsland och typ, samt antal deltagare,
- g) vinster i termer av smidighet och effektivitet med att införa ett kontrollsystem som säkerställer att medlemmarna respekterar de hållbarhetskriterier som föreskrivs i ovannämnda system samt förhindra bedrägerier med särskild uppmärksamhet på upptäckt, hantering och uppföljning av misstänkta bedrägerier och andra oegentligheter samt där så är lämpligt det antal fall av bedrägerier eller oegentligheter som upptäckts.

och i synnerhet

- h) alternativ i fråga om de enheter som ska bemyndigas att erkänna och utöva tillsyn över certifieringsorgan,
- i) kriterier för erkännande eller ackreditering av certifieringsorgan,
- j) regler för hur tillsynen av certifieringsorganen ska utföras,
- k) sätt att underlätta eller förbättra främjandet av bästa praxis.

Kommissionen ska göra de rapporter som man upprättat inom de frivilliga systemen tillgängliga, i samlad form eller om så är lämpligt i sin helhet, på den öppenhetsplattform som avses i artikel 24.

En medlemsstat får anmäla sitt nationella system till kommissionen. Kommissionen ska prioritera bedömningen av ett sådant system. Ett beslut om huruvida ett på så sätt anmält nationellt system uppfyller villkoren i detta direktiv ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3, för att underlätta ömsesidigt bilateralt eller multilateralt erkännande av kontrollsystem som säkerställer att hållbarhetskriterierna för biodrivmedel och flytande biobränslen respekteras. Om beslutet är positivt får inte system som inrättats i enlighet med denna artikel vägra att ömsesidigt erkänna den medlemsstatens system när det gäller kontrollen av att hållbarhetskriterierna i artikel 17.2-17.5 respekteras."

- e) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. På begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ ska kommissionen granska tillämpningen av artikel 17 med avseende på biodrivmedlets källa och, inom sex månader från det att framställan mottagits, besluta i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3 om den berörda medlemsstaten får beakta biobränsle från den källan med avseende på artikel 17.1."

- 7. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

"3. De typiska växthusgasutsläpp från odling av jordbruksråvaror som anges i de rapporter som avses i punkt 2 när det gäller medlemsstaterna och, när det gäller territorier utanför unionen, uppgifter i rapporter som motsvarar dem som avses i punkt 2 och som har utarbetats av behöriga organ, får rapporteras till kommissionen.

4. Kommissionen får, genom en genomförandeakt som antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3, besluta att de rapporter som avses i punkt 3 i den här artikeln innehåller de tillförlitliga uppgifter som krävs för beräkningen av växthusgasutsläppen i samband med odling av de råvaror för biodrivmedel och flytande biobränslen som är typiska i de aktuella områdena, vid tillämpning av artikel 17.2.

5. Kommissionen ska senast den 31 december 2012 och därefter vartannat år utarbeta och offentliggöra en rapport om de uppskattade typiska värdena och normalvärdena i bilaga V, delarna B och E, med särskilt beaktande av växthusgasutsläppen från transporter och bearbetning.

Om de rapporter som avses i första stycket visar att de uppskattade typiska värdena och normalvärdena i bilaga V, delarna B och E kan behöva anpassas mot bakgrund av de senaste vetenskapliga rönen ska kommissionen, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet och rådet."

- b) Punkt 6 ska utgå.

c) I punkt 7 ska första, andra och tredje styckena ersättas med följande:

"7. Kommissionen ska kontinuerligt granska bilaga V i syfte att, när så är motiverat, lägga till värden för ytterligare produktionskedjor för biodrivmedel för samma eller för andra råvaror. Granskningen ska också omfattas av ändringen av den metod som fastställs i bilaga V, del C, särskilt

- redovisningsmetoden för avfall och restprodukter,
- redovisningsmetoden för samprodukter,
- redovisningsmetoden för kraftvärme, och
- den status som tilldelas skörderester som samprodukter.

Normalvärdena för biodiesel från vegetabilisk eller animalisk avfallsolja ska ses över så snart som möjligt. Om kommissionens granskning visar att tillägg i bilaga V bör göras ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 25a i syfte att lägga till, men inte att avföra eller ändra, uppskattade typiska värden och normalvärden i bilaga V, delarna A, B, D och E, för möjliga biodrivmedel och flytande biobränslen för vilka specifika värden ännu inte har upptagits i den bilagan."

d) Punkt 8 ska ersättas med följande:

"8. När så är nödvändigt för att säkerställa en enhetlig tillämpning av bilaga V, del C, punkt 9 får kommissionen anta genomförandeakter som innehåller detaljerade tekniska specifikationer och definitioner. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3."

8. Artikel 21 ska utgå.

9. I artikel 22.1 ska andra stycket ändras på följande sätt:

a) Led i ska ersättas med följande:

"j) Utvecklingen i fråga om biodrivmedel från råvaror för framställning som förtecknas i bilaga IX samt deras andel, vilket inbegriper en resursbedömning inriktad på hållbarhetsaspekterna i samband med effekten av att produktion av livsmedel och foder ersätts med framställning av biodrivmedel, med vederbörlig hänsyn tagen till de principer i fråga om avfallshierarki som fastställs i direktiv 2008/98/EG och kaskadanvändning av biomassa och med beaktande av de regionala och lokala ekonomiska och tekniska omständigheterna, bibehållandet av det nödvändiga kollagret i marken samt markkvaliteten och ekosystemen."

b) Följande led ska läggas till:

"o) de mängder biodrivmedel och flytande biobränslen i energienheter som motsvarar var och en av kategorierna i de råvarugrupper som förtecknas i bilaga VIII, del A som beaktats av den medlemsstaten för att uppfylla målen i artikel 3.1, 3.2 och 3.4 första stycket."

10. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) Sista meningen i punkt 1 ska utgå.

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Kommissionen ska när den rapporterar om minskade växthusgasutsläpp från biodrivmedel och flytande biobränslen använda de volymer som rapporterats av medlemsstaterna i enlighet med artikel 22.1 o, inbegripet

de preliminära medelvärdena för de beräknade utsläpp som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning och därtill kopplat intervall härlett från känslighetsanalysen enligt bilaga VIII. Kommissionen ska offentliggöra uppgifter om de preliminära medelvärdena för de beräknade utsläpp som orsakas genom indirekta ändringar av markanvändningen och därtill kopplat intervall härlett från känslighetsanalysen. Kommissionen ska dessutom bedöma om och hur uppskattningen av minskningarna av direkta utsläpp kan förändras om allokering till samprodukter beaktas vid användningen av substitutionsmetoden.”

c) I punkt 5 ska leden e och f ersättas med följande:

”e) Tillgängligheten och hållbarheten i fråga om biodrivmedel från de råvaror för framställning som förtecknas i bilaga IX, vilket inbegriper en bedömning inriktad på effekten av att produktion av livsmedel och foder ersätts med framställning av biodrivmedel, med vederbörlig hänsyn tagen till de principer i fråga om avfallshierarki som fastställs i direktiv 2008/98/EG och kaskadanvändning av biomassa och med beaktande av de regionala och lokala ekonomiska och tekniska omständigheterna, bibehållandet av det nödvändiga kollagret i marken samt markkvaliteten och ekosystemen.

f) Information om och analys av tillgängliga vetenskapliga forskningsresultat avseende indirekt ändring av markanvändning när det gäller samtliga produktionskedjor, tillsammans med en bedömning av huruvida det osäkerhetsintervall som konstateras vid den analys som ligger till grund för beräkningen av utsläpp som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning kan begränsas och huruvida eventuell inverkan av unionens politik såsom miljö-, klimat- och jordbrukspolitiken kan spela in.

g) Den tekniska utvecklingen och tillgängligheten till uppgifter om användningen, de ekonomiska och miljömässiga effekterna av biodrivmedel och flytande biobränslen som produceras i unionen av särskilda grödor för icke-livsmedelsändamål som i första hand odlas för energiändamål.”

d) I punkt 8 ska första stycket led b ersättas med följande:

”b) En omprövning av följande faktorer med avseende på de mål som avses i artikel 3.4:

i) Kostnadseffektiviteten i de åtgärder som ska genomföras för att nå målen.

ii) En bedömning av huruvida det är möjligt att nå målen samtidigt som biodrivmedelproduktionens hållbarhet säkerställs i unionen och i tredjeländer, med hänsyn till de ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenserna, inbegripet de indirekta konsekvenserna för den biologiska mångfalden, samt den kommersiella tillgången till andra generationens biodrivmedel.

iii) Konsekvenserna av genomförandet av målen på tillgången till livsmedel till överkomliga priser.

iv) Den kommersiella tillgången på elfordon, hybridfordon och vätefordon samt de metoder som valts för att beräkna andelen energi från förnybara energikällor inom transportsektorn.

v) Bedömningen av de specifika marknadsvillkoren, i synnerhet med hänsyn till marknader där transportdrivmedel utgör mer än hälften av den slutliga energianvändningen och marknader som är helt beroende av importerade biodrivmedel.”

11. Artikel 25 ska ersättas med följande:

”Artikel 25

Kommittéförfarande

1. Utom i de fall som avses i punkt 2 ska kommissionen biträdas av kommittén för förnybara energikällor. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. I frågor som rör hållbarheten för biodrivmedel och flytande biobränslen ska kommissionen biträdas av kommittén för hållbarhet för biodrivmedel och flytande biobränslen. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommittén inte avger något yttrande ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt, och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).*

12. Följande artikel ska införas:

”Artikel 25a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.5, 5.5 och 19.7 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 5 oktober 2015.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.5, 5.5 och 19.7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.5, 5.5 och 19.7 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.*

13. Bilaga V ska ändras och bilagorna VIII och IX läggas till i enlighet med bilaga II till detta direktiv.

Artikel 3

Översyn

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2016 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet med en bedömning av tillgången till de nödvändiga kvantiteterna kostnadseffektiva biodrivmedel på unionens marknad som produceras med råvaror som inte kräver markanvändning och icke-livsmedelsgrödor fram till 2020 och av deras miljömässiga, sociala och ekonomiska konsekvenser, behovet av ytterligare kriterier för att säkerställa att de är hållbara samt de bästa tillgängliga vetenskapliga rönerna om växthusgasutsläpp som orsakas av indirekt ändring av markanvändning till följd av produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen. Rapporten ska vid behov åtföljas av förslag till ytterligare åtgärder, med beaktande av ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenser.

2. Kommissionen ska senast den 31 december 2017 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet i vilken kommissionen, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rön, bedömer

- a) hur ändamålsenliga de åtgärder som införs genom detta direktiv har varit när det gäller att begränsa växthusgasutsläppen i samband med indirekt ändring av markanvändning till följd av produktionen av biodrivmedel och flytande biobränslen; rapporten ska även innehålla senast tillgängliga uppgifter om huvudantaganden som påverkar resultaten av de modeller för utsläpp som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning till följd av produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen, däribland tendenser som mätts i fråga om jordbrukets avkastning och produktivitet, allokering av samprodukter och observerad global ändrad markanvändning och avskogningstakt, samt eventuell inverkan av unionens politik såsom miljö-, klimat- och jordbrukspolitiken, och därvid inbegripa intressenter i bedomningsförfarandet,
- b) ändamålsenligheten i incitamenten för biodrivmedel producerade med råvaror som inte kräver markanvändning samt icke-livsmedelsgrödor enligt artikel 3.4 i direktiv 2009/28/EG, inklusive huruvida användningen av biodrivmedel framställda av råvaror och andra drivmedel som ingår i förteckningen i bilaga IX, del A, i unionen som helhet förväntas uppgå till 0,5 procentenheter uttryckt som energiinnehåll av andelen energi från förnybara energikällor inom alla former av transporter år 2020,
- c) vilka effekter den ökade efterfrågan på biomassa har på de sektorer som utnyttjar den,
- d) möjligheten att fastställa kriterier för identifiering och certifiering av biodrivmedel och flytande biobränslen som innebär låga risker för indirekt ändring av markanvändning och som produceras enligt de hållbarhetskriterier som anges i direktiven 98/70/EG och 2009/28/EG, så att bilaga V till direktiv 98/70/EG och bilaga VIII till direktiv 2009/28/EG kan anpassas när så är lämpligt,
- e) potentiella ekonomiska och miljömässiga fördelar och risker med ökad produktion och användning av särskilda grödor för icke-livsmedelsändamål som i första hand odlas för energiändamål, även genom att använda uppgifter som avser befintliga projekt,
- f) den relativa andelen bioetanol och biodiesel på unionsmarknaden och andelen energi från förnybara källor i bensin; kommissionen ska även bedöma vilka faktorer som påverkar andelen energi från förnybara källor i bensin, samt eventuella hinder för dess utbredning; bedömningen ska omfatta kostnader, drivmedelsstandarder, infrastruktur och klimatförhållanden; när så är lämpligt får kommissionen lägga fram rekommendationer om hur eventuella hinder som identifierats ska övervinnas, och
- g) fastställande av vilka medlemsstater som har valt att tillämpa gränsvärdet för mängden biodrivmedel producerade av spannmål och andra stärkelsrika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energiändamål på jordbruksmark, i syfte att uppnå målet i artikel 7a i direktiv 98/70/EG, och huruvida problem uppstått i samband med genomförandet eller uppnåendet av målet i artikel 7a i direktiv 98/70/EG; kommissionen ska även bedöma i vilken utsträckning biodrivmedel producerade av spannmål och andra stärkelsrika grödor, socker och oljegrödor och av grödor som odlas som huvudgrödor för i första hand energiändamål på jordbruksmark levereras för att uppnå målet i artikel 7a i direktiv 98/70/EG över de nivåer som kan bidra till målen i direktiv 2009/28/EG; bedömningen ska omfatta en utvärdering av effekterna av indirekta ändringar av markanvändning, samt hur kostnadseffektivt medlemsländernas tillvägagångssätt är.

Rapporten ska, om det är lämpligt, även innehålla uppgifter om tillgång till finansiering och andra åtgärder till stöd för framsteg för att biodrivmedel framställda av råvaror och andra drivmedel som ingår i förteckningen i bilaga IX, del A, ska utgöra 0,5 procentenheter uttryckt som energiinnehåll av andelen energi från förnybara källor inom alla former av transporter i unionen så snart som möjligt, om detta är tekniskt möjligt och ekonomiskt genomförbart.

Om lämpligt ska den rapport som avses i första stycket åtföljas av lagstiftningsförslag, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rön, om att

- a) införa justerade faktorer för beräkning av utsläpp som orsakas av indirekt ändring av markanvändning i hållbarhets-kriterierna i direktiven 98/70/EG och 2009/28/EG,

- b) vidta ytterligare åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, däribland ytterligare åtgärder på unionsnivå.
- c) främja hållbara biodrivmedel efter 2020 på ett teknikneutralt sätt inom ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030.
3. Kommissionen ska, om så är lämpligt mot bakgrund av rapporterna från de frivilliga systemen i enlighet med artikel 7c.6 andra stycket i direktiv 98/70/EG och artikel 18.6 andra stycket i direktiv 2009/28/EG, lägga fram ett förslag till Europaparlamentet och rådet om ändring av bestämmelserna i de direktiv som rör frivilliga system i syfte att främja bästa praxis.

Artikel 4

Införivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 10 september 2017 sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv. De ska vid samma tillfälle underrätta kommissionen om sina fastställda nationella mål i enlighet med artikel 3.4 e i direktiv 2009/28/EG och i förekommande fall om sina nationella måls avvikelser från det referensvärde som där avses samt om skälen till detta.

Medlemsstaterna ska 2020 rapportera till kommissionen om sina respektive resultat när det gäller de nationella målen enligt artikel 3.4 e i direktiv 2009/28/EG, med uppgift i förekommande fall om skälen till att de inte nått målet.

Artikel 5

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 6

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 9 september 2015.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
N. SCHMIT
Ordförande

BILAGA 1

Bilagorna till direktiv 98/70/EG ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga IV, del C, punkt 7 ska ersättas med följande:

*7. De årliga utsläppen från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning, el, beräknas genom att de totala utsläppen fördelas jämnt över 20 år. Följande formel ska användas:

$$e_1 = (CS_2 - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_2 \text{ (*)}$$

där

e_1 = årligt växthusgasutsläpp från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning (uttryckt som massan (gram) koldioxidäkvivalenter per enhet biobränsleenergi (megajoule)). Åkermark (**) och jordbruksmark för fleråriga grödor (***) ska betraktas som en och samma markanvändning.

CS_2 = kollager per ytenhet för referensmarkanvändningen (uttryckt som massan (ton) kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation). Referensmarkanvändningen är den användning som marken hade antingen i januari 2008 eller 20 år innan råvaran erhöles, beroende på vilket som inträffar senare.

CS_A = kollager per ytenhet för den faktiska markanvändningen (uttryckt som massan (ton) kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation); om kollagret ackumuleras under mer än ett år ska det värde som tilldelas CS_2 vara det beräknade lagret per ytenhet efter 20 år eller när grödan når mognad, beroende på vilket som inträffar först.

P = grödans produktivitet (uttryckt som mängden energi från biodrivmedel per ytenhet per år).

e_2 = bonus på 29 gCO_{2e}/MJ biodrivmedel, om biomassa erhålls från återställd skadad mark under de förutsättningar som anges i punkt 8.

(*) Den kvot som erhålls när molekylvikten för CO₂ (44,010 g/mol) divideras med molekylvikten för kol (12,011 g/mol) är lika med 3,664.

(**) Åkermark enligt definitionen i IPCC.

(***) Fleråriga grödor definieras som grödor där stammen i regel inte skördas årligen, såsom skottskog med kort omloppstid och oljepalm."

2. Följande bilaga ska läggas till:

BILAGA V

Del A. Preliminära beräknade utsläpp som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning till följd av produktion av biodrivmedel (gCO_{2e}/MJ) (*)

Råvarugrupp	Medelvärde (*)	Interpercentilt intervall härlett från känslighetsanalysen (**)
Spannmål och andra stärkelserika grödor	12	8 till 16
Socker	13	4 till 17
Oljegrödor	55	33 till 66

(*) De medelvärden som här ingår utgör ett viktat genomsnitt av individuellt modellerade råvaruvärden.

(**) Det intervall som här ingår avspeglar 90 % av de resultat som erhålls med hjälp av det femte och nittiofemte percentilvärdet från analysen. Det femte percentilvärdet visar på ett värde under vilket 5 % av iakttagelserna gjordes (dvs. 5 % av alla de data som använts har uppvisat resultat under 8, 4 och 33 gCO_{2e}/MJ). Det nittiofemte percentilvärdet visar på ett värde under vilket 95 % av iakttagelserna gjordes (dvs. 5 % av alla de data som använts har uppvisat resultat över 16, 17 och 66 gCO_{2e}/MJ).

Del B. Biodrivmedel för vilka utsläppen på grund av indirekt ändring av markanvändning anses vara noll

Biodrivmedel som produceras av följande råvarukategorier kommer att anses ge upphov till nollutsläpp på grund av indirekt ändring av markanvändning:

1. De råvaror som inte anges i del A i denna bilaga.
2. Råvaror vars produktion har lett till direkt ändrad markanvändning, dvs. en övergång från en av följande markkategorier som används av IPCC, dvs. skogsmark, gräsmark, våtmark, bebyggelse och annan mark till åkermark eller jordbruksmark för fleråriga grödor (*). I sådana fall ska ett värde för utsläpp till följd av direkt ändrad markanvändning (e) beräknas i enlighet med bilaga IV, del C, punkt 7.

(*) De medelvärden som rapporteras här utgör ett viktat genomsnitt av individuellt modellerade råvaruvärden. Omfattningen av värdena i bilagan är känslig för det urval antaganden (såsom behandlingen av samprodukter, avkastningens utveckling, kollager och förflyttning av andra råvaror) som används i de ekonomiska modeller som tagits fram för att beräkna dessa. Även om det därför inte är möjligt att få en fullständig bild av det osäkerhetsintervall som är kopplat till sådana beräkningar har det gjorts en känslighetsanalys på grundval av dessa resultat och som bygger på slumpmässig variation hos nyckelparametrar, den s.k. Monte Carlo-analysen.

(**) Fleråriga grödor definieras som grödor där stammen i regel inte skördas årligen, såsom skottskog med kort omloppstid och oljepalm.*

BILAGA II

Bilagorna till direktiv 2009/28/EG ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga V, del C, punkt 7 ska ersättas med följande:

*7. De årliga utsläppen från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning, e_p , beräknas genom att de totala utsläppen fördelas jämnt över 20 år. Följande formel ska användas:

$$e_p = (CS_n - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \quad (*)$$

där

e_p = årligt växthusgasutsläpp från kollagerförändringar till följd av ändrad markanvändning (uttryckt som massan (gram) koldioxidkvivalenter per enhet energi från biodrivmedel eller flytande biobränsle (megajoule)); åkermark (**) och jordbruksmark för fleråriga grödor (***) ska betraktas som en och samma markanvändning.

CS_n = kollager per ytenhet för referensmarkanvändningen (uttryckt som massan (ton) kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation); referensmarkanvändningen är den användning som marken hade antingen i januari 2008 eller 20 år innan råvaran erhöles, beroende på vilket som inträffar senare,

CS_A = kollager per ytenhet för den faktiska markanvändningen (uttryckt som massan (ton) kol per ytenhet, inbegripet både mark och vegetation); om kollagret ackumuleras under mer än ett år ska det värde som tilldelas CSA vara det beräknade lagret per ytenhet efter 20 år eller när grödan når mognad, beroende på vilket som inträffar först,

P = grödans produktivitet (uttryckt som mängden energi från biodrivmedel eller flytande biobränsle per ytenhet per år),

e_B = bonus på 29 gCO_{2eq}/MJ biodrivmedel eller flytande biobränsle, om biomassa erhålls från återställd skadad mark under de förutsättningar som anges i punkt 8.

(*) Den kvot som erhålls när molekylvikten för CO₂ (44,010 g/mol) divideras med molekylvikten för kol (12,011 g/mol) är lika med 3,664.

(**) Åkermark enligt definitionen i IPCC.

(***) Fleråriga grödor definieras som grödor där stammen i regel inte skördas årligen, såsom skottskog med kort omloppstid och oljepalm.*

2. Följande bilaga ska läggas till:

*BILAGA VIII

Del A. Preliminära beräknade utsläpp som orsakas genom indirekt ändring av markanvändning till följd av de råvaror som används för produktion av biodrivmedel och flytande biobränslen (gCO_{2eq}/MJ) (*)

Råvarugrupp	Medelvärde (*)	Interpercentilt intervall härdett från känslighetsanalysen (**)
Spannmål och andra stärkelserika grödor	12	8 till 16
Socker	13	4 till 17
Oljegrödor	55	33 till 66

(*) De medelvärden som här ingår utgör ett viktat genomsnitt av individuellt modellerade råvaruvärden.

(**) Det intervall som här ingår avspeglar 90 % av de resultat som erhålls med hjälp av det femte och nittiofemte percentilvärdet från analysen. Det femte percentilvärdet visar på ett värde under vilket 5 % av iakttagelserna gjordes (dvs. 5 % av alla de data som använts har uppvisat resultat under 8, 4 och 33 gCO_{2eq}/MJ). Det nittiofemte percentilvärdet visar på ett värde under vilket 95 % av iakttagelserna gjordes (dvs. 5 % av alla de data som använts har uppvisat resultat över 16, 17 och 66 gCO_{2eq}/MJ).

Del B. Biodrivmedel för vilka utsläppen på grund av indirekt ändring av markanvändning anses vara noll

Biodrivmedel som produceras av följande råvarukategorier kommer att anses ge upphov till nollutsläpp på grund av indirekt ändring av markanvändning:

1. De råvaror som inte anges i del A i denna bilaga.

2. Råvaror vars produktion har lett till direkt ändrad markanvändning, dvs. en övergång från en av följande markkategorier som används av IPCC, dvs. skogsmark, gräsmark, våtmark, bebyggelse och annan mark till åkermark eller jordbruksmark för fleråriga grödor (*). I sådana fall ska ett värde för utsläpp till följd av direkt ändrad markanvändning (e) beräknas i enlighet med bilaga V, del C, punkt 7.

(*) De medelvärden som rapporteras här utgör ett viktat genomsnitt av individuellt modellerade råvaruvärden. Omfattningen av värdena i bilagan är kändlig för det urval antaganden (såsom behandlingen av samprodukter, avkastningens utveckling, kollager och förflyttning av andra råvaror) som används i de ekonomiska modeller som tagits fram för att beräkna dessa. Även om det därför inte är möjligt att få en fullständig bild av det osäkerhetsintervall som är kopplat till sådana beräkningar har det gjorts en känslighetsanalys på grundval av dessa resultat och som bygger på slumpmässig variation hos nyckelparametrar, den s.k. Monte Carlo-analysen.

(**) Fleråriga grödor definieras som grödor där stammen i regel inte skördas årligen, såsom skottskog med kort omloppstid och oljepalm."

3. Följande bilaga ska läggas till:

"BILAGA IX

Del A. Råvaror och bränslen vars bidrag till det mål som avses i artikel 3.4 första stycket ska anses vara två gånger så stort som deras energiinnehåll:

- a) Alger, om de odlas på land i dammar eller fotobioreaktorer.
- b) Biomassafraktioner av blandat kommunalt avfall, men inte sådant källsorterat hushållsavfall som omfattas av återvinningsmålen enligt artikel 11.2 a i direktiv 2008/98/EG.
- c) Biologiskt avfall såsom det definieras i artikel 3.4 i direktiv 2008/98/EG från privata hushåll som omfattas av separat insamling i enlighet med definitionen i artikel 3.11 i det direktivet.
- d) Biomassafraktioner av industriellt avfall som inte lämpar sig för användning i livsmedels- och foderkedjan, inbegripet material från detalj- och partihandeln, den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin samt fiske- och vattenbruksnäringen och med undantag för de råvaror som förtecknas i del B i denna bilaga.
- e) Halm.
- f) Stallgödsel och avloppsslam.
- g) Avloppsslam från palmoljaframställning och tomma palmfruktklasar.
- h) Tallbeck.
- i) Råglycerin.
- j) Bagass.
- k) Press- och jäsningsrester från vinframställning.
- l) Notskal.
- m) Agnar.
- n) Kolvar som rensats från majsgroddarna.

- o) Biomassafraktionering av avfall och rester från skogsbruk och skogsbaserad industri såsom bark, grenar, förkommersiell gallring, blad, barr, trädtoppar, sågspån, kutterspån, svartlut, brunlut, fiberslam, lignin och tallolja.
- p) Annan cellulosa från icke-livsmedel enligt definitionen i artikel 2 andra stycket led s.
- q) Annat material som innehåller både cellulosa och lignin enligt definitionen i artikel 2 andra stycket led r, utom sågtimmer och fanerstockar.
- r) Förnybara flytande och gasformiga transportdrivmedel av icke-biologiskt ursprung.
- s) Avskiljning och användning av koldioxid för transportändamål, om energikällan är förnybar i enlighet med artikel 2 andra stycket led a.
- t) Bakterier, om energikällan är förnybar i enlighet med artikel 2 andra stycket led a.

Del B. Råvaror vars bidrag till det mål som avses i första stycket i artikel 3.4 ska anses vara två gånger så stort som deras energinnehåll

- a) Använd matolja.
- b) Animaliska fetter som klassificeras enligt kategorierna 1 och 2 i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter) (EUT L 300, 14.11.2009, s. 1)."

Sammanfattning av Energimyndighetens rapport Systemet för hållbarhetskriterier i Sverige – En utvärdering av regelverkets praktiska tillämpning (ER 2015:21)

Energimyndigheten har fått i uppdrag att utreda hur systemet med hållbarhetskriterier för biodrivmedel och flytande biobränslen fungerar i praktiken och föreslå förbättringar utifrån de erfarenheter som vunnits sedan regelverket trädde ikraft. Utredningen har använt en kombination av intervjuer, enkäter, dialog med branschen samt skrivbordsutredning som metod.

De positiva effekter som framkommit är bland annat den svenska tolkningen av massbalans, gemensam och transparent metod för växthusgasberäkning och att systemet har bidragit till att exkludera aktörer. Aktörerna ger även ett positivt omdöme om tillsynsmyndigheten och flera lyfter en bra dialog med myndigheten samt tillgången till enkla ansökningsformulär och e-tjänst. Negativa synpunkter domineras av att systemet upplevs som relativt krångligt och kostsamt. Detta gäller särskilt för mindre aktörer som gärna skulle se att skyldigheten att rapportera enligt hållbarhetslagen flyttas tidigare i aktörskedjan. Det relativt snabba införandet av regelverket i Sverige innebar initialt att mycket resurser gick åt för utredning för de enskilda aktörerna. Detta har varit en följd av att det saknades praxis för hanteringen av hållbarhetskriterier.

Utvärderingen visar att hållbarhetskriterierna i sig inte har haft någon stor påverkan på hållbarheten hos biodrivmedel och flytande biobränslen. Däremot finns det en tydlig indikation på att kriterierna har medfört ökad och mer tillförlitlig information om hållbarhetsegenskaper, vilket påverkar marknadens tillit för dessa bränslen positivt. Till följd av detta upplever aktörerna även en ökad legitimitet för sina biobränslen.

Totalt sett är kostnaden för den administrativa hanteringen av systemet för hållbarhetskriterier omkring 50 miljoner SEK per år. 90 procent av dessa kostnader ligger hos de rapporteringsskyldiga aktörerna. Utsläppsminskningarna som har uppnåtts sedan systemet infördes har uppgått till omkring 10 miljoner ton CO₂e. Systemets additionalitet bedöms i utredningen som relativt låg, endast en femtedel av klimatnyttan bedöms häröras från systemet i sig. Den administrativa kostnaden för olika typer av biodrivmedel per nytta i form av uppnådd utsläppsminskning varierar mycket mellan olika typer av bränslen. Den administrativa kostnaden skiljer sig också kraftigt mellan små och stora aktörer. Den totala administrativa kostnaden har minskat för varje år eftersom införandet av kontrollsystem medförde en ökad kostnad initialt.

Utredningen föreslår ett antal ändringar utifrån olika problem som har uppmärksamrats. Dessa sammanfattas nedan men redovisas i sin helhet i kapitel 5.

Det finns en otydlighet om hur vissa råvaror ska definieras för olika ändamål. Förslaget är att lägga till en lista över råvaror utifrån det så

kallade ILUC-direktivet. Utredningen visar också att bördan är hög för många små aktörer. Det finns därmed ett behov att undanta vissa aktörer och Energimyndigheten bör utreda denna fråga vidare. Kopplingen mellan hållbarhetskriterier och utsläppshandeln skulle kunna förtydligas i svensk lagstiftning. Aktörer som inte längre är rapporteringsskyldiga enligt hållbarhetslagen har inte möjlighet att ansöka om att få sitt hållbarhetsbesked återkallat. En ny återkallelsegrund som möjliggör detta föreslås därför. Flera förbättringsförslag angående den rapporteringsmall som används för rapportering enligt hållbarhetslagen har mottagits, dessa kommer att hanteras inom Energimyndighetens förbättringsarbete.

Utöver förslagen ovan har ett antal andra förslag utretts, men bedömningen har varit att behovet av dessa ändringar inte varit tillräckligt stort. Konsulter och oberoende granskares kompetens och möjligheten till ackreditering är ett exempel, bristande sanktionsmöjligheter inom regelverket en annan. Slutsatsen har här varit att kompetensen har upplevts som tillräcklig samt att de sanktionsmöjligheter som finns inom regelverket har varit tillräckliga.